

ÅRGÅNG 126 ■ NUMMER 12 ■ JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA ■ DECEMBER 2002

LIAHONA

LIAHONA

PÅ OMSLAGET

Främre: Detalj från *Bredvid stilla vatten*, av Simon Dewey, med tillstånd av Altus Fine Art, American Fork, Utah. Bakre: *Se Guds Lamm*, av Walter Rane.

LILLA STJÄRNANS OMSLAG

Min Son, min Frälsare, av Simon Dewey, med tillstånd av Altus Fine Art, American Fork, Utah.

SE SIDAN 6

ARTIKLAR

- 2 BUDSKAP FRÅN FÖRSTA PRESIDENTSKAPET: ETT VITNESBÖRD OM GUDS SON
PRESIDENT GORDON B HINCKLEY
- 6 "EN STOR SKY AV VITTNEN" STEPHEN K IBA
- 16 ETT HOPP I KRISTUS ÄLDSTE JOHANN A WONDRA
- 26 SISTA DAGARS HELIGA BERÄTTAR
 - INSVEPT I MIN MORS KÄRLEK BONNIE DANIELSON
 - LÅT JULEN BLI EN DEL AV LIVET JULIA MARÍA CORTÉS DE PELUSO
 - EN VIT JUL I ECUADOR CARL GROSSEN
 - DEN GÅVA MIN FAR GAV MIG RUTH M ANDERSON
 - HON KOM MED LJUSET MURIEL ROBINSON
 - JULENS LILLA UNDERVERK FÖRFATTAREN ANONYM
- 33 BESÖKSLÄRARNAS BUDSKAP: GLÄD ER ÅT TEMPLETS VÄLSIGNELSER
- 34 RÄTTFÄRDIGHETENS KVINNOR ÄLDSTE M RUSSELL BALLARD
- 44 LIAHONA-KLASSIKER: DET VITNESBÖRD SOM JAG HAR GIVIT ÄR SANT
LUCY MACK SMITH
- 48 SÅ KAN MAN ANVÄNDA LIAHONA DECEMBER 2002

UNGDOMSSIDORNA

- 10 VITNESBÖRD OM KRISTUS: SISTA DAGARS HELIGA KONSTNÄRER BÄR VITNE
OM HONOM
- 20 SÅNG: I HERRENS HUS SALLY DEFORD
- 22 FRÅGOR OCH SVAR: VARFÖR LÄR KYRKAN ATT VI INTE SKA GÅ UT PÅ TRÄFF
FÖRRÄN VI Fyllt 16 ÅR?
- 25 FÖRSLAGSLISTA: OVÄRDERLIGA GÅVOR
- 32 VÅR LILLA GÅVA JOSHUA DEMOUX
- 46 BETALA TIONDE JENNIFER M SEVERINO
- 47 VISSTE DU DET HÄR?

LILLA STJÄRNAN

- 2 FRÄLSARENS KÄRLEKSGÅVA: ETT JULBUDSKAP FRÅN FÖRSTA PRESIDENTSKAPET
TILL BARN ÖVER HELA VÄRLDEN
- 4 "JAG ÄR VÄRLDENS LJUS" KIMBERLY WEBB OCH CHRISTINE RAPPEYE
- 6 EN SÅNG FÖR EN PROFET LORI MORTENSEN
- 9 BERÄTTELSE UR NYA TESTAMENTET: KRISTI ANDRA ANKOMST
- 12 SAMLINGSSTUNDEN: FRIDSFURSTEN VICKI F MATSUMORI
- 14 VÄNNER EMELLAN: ÄLDSTE ADHEMAR DAMIANI
- 16 "JAG ÄR VÄRLDENS LJUS", URKLIPPSBILDER
KIMBERLY WEBB OCH CHRISTINE RAPPEYE

December 2002 • Årgång 126 • Nummer 12
LIAHONA 22992 180
Officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet:

Gordon B Hinckley, Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum:

Boyd K Packer, L Tom Perry, David B Haight,
Neal A Maxwell, Russell M Nelson, Dallin H Oaks,
M Russell Ballard, Joseph B Wirthlin, Richard G Scott,
Robert D Hales, Jeffrey R Holland, Henry B Eyring

Redaktör: Dennis B Neuenschwander

Rådgivande: J Kent Jolley, W Rolfe Kerr, Stephen A West

Studiekursavdelning:

Verkställande direktör: Ronald L Knighton

Redaktionschef: Richard M Romney

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redaktion:

Chefredaktör: Marvin K Gardner

Assisterande chefredaktör: Jenifer L Greenwood

Redaktör: Roger Terry

Assisterande redaktör: Lisa Ann Jackson

Redaktörssassistent: Susan Barrett

Tidskriftsassistent: Collette Nebeker Aune

Layoutavdelning:

Grafikansvarig: M M Kawasaki

Bildredaktör: Scott Van Kampen

Seniordesigner: Sharrl Cook

Designer: Thomas S Child, Randall J Pixton

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktion: Reginald J Christensen, Denise Kirby,

Kelli L Pratt, Rolland F Sparks, Kari A Todd,

Claudia E Warner

Digital Prepress: Jeff Martin

Prenumerationsavdelning:

Prenumerationsansvarig: Kay W Briggs

Distributionschef: Kris T Christensen

Liahonas Sverigeredaktion:

Redaktör: Claes-Göran Edlund

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

Ansvarig utgivare för Kyrkanytt: Ulf Arne Girhammar

Redaktör: Birgitta Karlfeldt

Stora Hundens gata 618

136 64 Haninge

Tfn/Fax 08-745 07 26

Prenumeration eller ändring av adress sker genom
din enhets tidskriftsombud eller direkt till Göteborg
Sweden Service Center, Utlandsgatan 24, 412 80
Göteborg. Tel: 031-77 88 976, fax 031-16 55 29.
Priset för en helårsprenumeration är SEK 150:00 och
betalas till pg 260353-8. Skriv: "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till *Liahona*,
Floor 24, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150-3223, USA; eller e-mail till
cur-liahona-imag@ldschurch.org

Liahona (en term i Mormons bok som betyder
"kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska,
armeniska, bulgariska, cebuano, danska, engelska,
estniska, fiji, finska, franska, haitiska, hiligaynon,
holländska, ilocano, indonesiska, isländska, italienska,
japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribatiska, koreanska,
kroatiska, lettiska, litauiska, malagasy, marshalliska,
mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska,
ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, tagalog,
tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjeckiska, tonga,
tyska, ukrainska, ungerska och vietnamesiska. (Hur ofta
den utkommer varierar för olika språk.)

© 2002 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.
Tryckt i Förenta staterna.

For Readers in the United States and Canada:

December 2002 Vol. 126 No. 12. LIAHONA (USPS
311-480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published
monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day
Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$15.50 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid
at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing
offices. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue; old
and new address must be included. Send USA and
Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center
at address below.

Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be
taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

BREV TILL REDAKTIONEN

**TYCKTE MYCKET OM ARTIKLARNA OM
MISSIONSARBETE**

Min missionskallelse att verka i Kalifornienmissionen Ventura kom den 26 september 2001. När vi fick oktobernumret av *Liahona* (spanska) hemma i Puerto Rico, handlade hela tidningen om missionsarbete. Det numret har jag speciellt tagit till mig, eftersom det gav mig många tankar om hur man kan bli en bra missionär.

Äldste José A Román Serrano,
Kalifornienmissionen Ventura

LÅT DINA VÄNNER LÄSA LIAHONA

Jag tycker mycket om att läsa *Liahona* (engelska) varje månad. Jag tar den med mig vart jag går. Mina vänner lånar den för att se vad som står i den, och de tycker verkligen om tidningen. Det är detta som gör mig så glad — att kunna låta mina vänner och släktingar, som ännu inte är medlemmar i kyrkan, få läsa *Liahona*. Jag vill uppmuntra andra medlemmar att låna ut de nummer av *Liahona* som de redan har läst.

Flora T Gadaingan,
Calasiao andra församling,
Dagupans stav, Filippinerna

**UPPMUNTRAD GENOM SISTA DAGARS
HELIGAS EXEMPEL**

Som president för äldsternas kvorum i min församling tycker jag om att läsa *Liahona* (spanska), eftersom budskapen från vår profet hjälper mig att undervisa mitt kvorum. Den levande profetens ord hjälper mig också att bli bättre, och när jag läser om medlemmar i olika delar av världen och om deras exempel uppmuntrar det mig att sträva framåt.

Jahuner Francisco Orozco Campos,
Altagracia församling,
Managua stav, Nicaragua

Från redaktionen: Vi vill gärna att ni berättar för oss vad ni tycker om *Liahona*. Kom också gärna med förslag om hur vi kan göra tidningen ännu bättre. Skicka brev, artiklar och förslag till *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, 84150-3223, USA, eller skicka e-post till cur-liahona-imag@ldschurch.org.

Era brev och bidrag välkomnas, men vi får många brev och mycket e-post som inte har något samband med *Liahonas* verksamhetsfält. Vi får till exempel ofta förfrågningar om vi kan hjälpa till att kontakta medlemmar i andra länder eller skicka material till lektioner. Vi skulle gärna stå till tjänst med det, men det skulle hindra oss i vårt arbete att ge ut *Liahona*. Vi ber er därför att bara skriva om sådant som har direkt samband med *Liahona*. Era lokala ledare är bättre lämpade att rekommendera resurser eller hjälpa er i andra angelägenheter.

ETT VITNESBÖRD OM GUDS SON

President Gordon B Hinckley

För litet mer än 2000 år sedan föddes mänsklighetens Återlösare i Betlehem i Judeen (se L&F 20:1). Medan han ännu var ett litet barn togs han till templet i Jerusalem. Där fick Maria och Josef höra de underbara profetior som uttalades av Simeon och Hanna om det lilla barnet som skulle komma att bli världens Frälsare.

Han tillbringade sin barndom i Nasaret i Galileen, och när han var tolv år togs han återigen till templet. Maria och Josef fann honom i samtal med lärda män som lyssnade på honom och ställde frågor till honom (se Joseph Smiths översättning av Bibeln, Luk 2:46).

DEN STORE JEHOVA

När Mästaren senare stod på tempelmurens krön frestade Satan honom då han skulle inleda sin mission. Ännu senare drev Herren dem som växlade pengar bort från templet och förkunnade: "Mitt hus skall kallas ett bönens hus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste" (Matt 21:13).

Jesus var verkligen det Gamla testamentets store Jehova som lämnade sin Faders kungliga hov i det höga

"Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste."

och nedsteg till jorden för att som ett barn födas under de enklaste förhållanden. Hans födelse hade förutsagts århundraden tidigare av Jesaja som profetiskt tillkännagav: "Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste" (Jes 9:6).

Denne Jesus Kristus, om vilken vi högtidligen vittnar, är, som Johannes Uppenbararen förkunnade: "... det trovärdiga vittnet, den förstfödde från de döda och härskaren över jordens kungar." Han "älskar oss och har friköpt oss från våra synder med sitt blod" och har gjort oss till konungar och präster "åt sin Gud och Fader, honom tillhör äran och makten i evigheternas evigheter" (se Upp 1:5–6).

VÄRLDENS FRÄLSARE

Han var och är den Allsmäktiges Son. Han var den enda fullkomliga människa som vandrat på jorden. Han helade de sjuka och fick de lama att gå, de blinda att se, de döva att höra. Han uppväckte de döda. Ändå lät han sig berövas sitt eget liv i en försoningsakt vars omfattning övergår vår fattningsförmåga.

Lukas skriver att denna ångest var så svår att "hans svett blev som blodsdroppar, som föll ner på jorden" (Luk 22:44), ett fysiskt vittnesbörd som bekräftats i både Mormons bok och Läran och förbunden. Lidandet i

Efter ångesten i Getsemane följde hans arrestering, hans rättegångar, hans dom, sedan den ousägliga smärtan vid hans död på korset, följt av hans begravning i Josefs grav och den segerrika uppståndelsen.

Getsemane och på Golgatas kors, bara några hundra meter från Getsemane, innebar både fysiska och andliga "frestelser och ... smärta, hunger, törst och trötthet, ja, mera än någon människa kan utstå utan att dö därav", sade kung Benjamin (Mosiah 3:7).

Efter ångesten i Getsemane följde hans arrestering, hans rättegångar, hans dom, sedan den ousägliga smärtan vid hans död på korset, följt av hans begravning i Josefs grav och den segerrika uppståndelsen. Han, det lilla barnet från Betlehem, som för 2000 år sedan vandrade på Palestinas dammiga vägar, blev Herren Allsmäktig, kungars konung, den som skänkte frälsning till alla. Ingen kan helt förstå det storslagna i hans liv, det majestätiska i hans död, det universella i hans gåva till mänskligheten. Vi förkunnar entydigt tillsammans med officeren som vid hans död sade: "Den mannen var verkligen Guds Son" (Mark 15:39).

VÅR LEVANDE HERRE

Så vittnar den Gamla världens testamente, den heliga Bibeln. Och det finns en annan röst, den Nya världens testamente i vilket Fadern vittnade om sin uppståndne Son och förkunnade: "Sen min älskade Son, i vilken jag har funnit behag, i vilken jag har härliggjort mitt namn" (3 Nephi 11:7).

Förutom allt detta har vi nutida profeters tillkännagivande: "Nu, efter de många vittnesbörd, som äro avgivna om honom, är detta det sista vittnesbördet, vilket vi giva om honom: Han lever!" (L&F 76:22).

Ingen händelse i mänsklighetens historia bär ett mer övertygande vittnesbörd än det uppståndelsens realitet gör. Hans efterföljare i två världsdelar vittnar om den.

Oräkneliga miljoner män och kvinnor har genom tidsåldrarna lidit till och med döden för sina hjärtans vittnesbörd om att han lever, hela människosläktets Frälsare och Återlösare, vars försoning kom som en nådegärning för hela världen. Hur lång och storslagen är inte den rad av modiga och ödmjuka människor som har hållit Jesu namn och vittnesbördet om hans återlösning vid liv!

Nu har han återkommit, i de sista dagarna, för att välsigna oss och värma våra hjärtan, väcka vår tro och ge oss klar och säker kunskap om att han verkligen lever. Vi, av alla människor, kan sjunga:

*Gläd dig, o jord, han komma skall,
din Konung ära ske!
Låt änglars kör och världen all
sitt lov vår Konung ge!
("Gläd dig, o jord", Psalmer, nr 139)*

Vi ärar honom, vi dyrkar honom, vi älskar honom som vår Återlösare, det Gamla testamentets store Jehova, det Nya testamentets Messias. Mormons boks och Läran och förbundens hela huvudsyfte är att förkunna vår levande Herre inför vilken vi knäfaller i ödmjukhet och tro.

GUDS SON

Så i denna juletid sjunger vi hans pris och ger ord åt vår tro och tacksamhet och kärlek. Det är hans inflytande i våra liv som inom oss väcker mera vänlighet, större respekt, mera kärlek, mera omtanke. Det är tack vare honom och hans lärdomar som vi gör något för dem

som har det besvärligt, är nedstämda och nödlidande oavsett var de befinner sig.

Det hör till denna helg, då vi firar minnet av hans födelse, att vi minns Herren Jesus Kristus med vördnad och kärlek. Han har för oss gjort det som vi inte kunde göra för oss själva. Han förde mening till vårt dödliga tillstånd. Han har givit oss det eviga livets gåva. Han var och är Guds Son. Han "blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning" (Joh 1:14).

Gud vare tack för att han gav oss sin Son, världens Återlösare, mänsklighetens Frälsare, Livets och Fridens Furste, den Helige. □

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

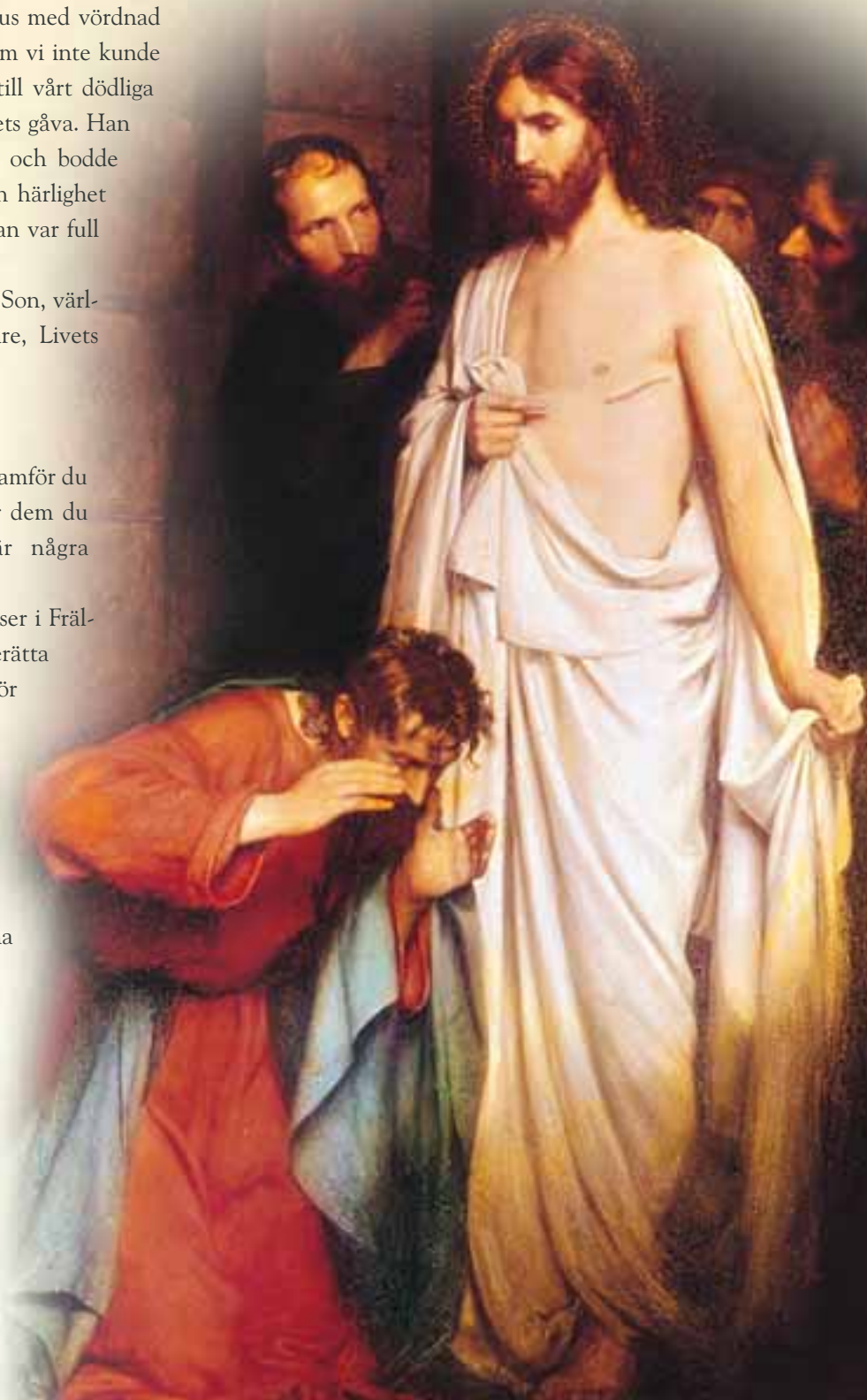
När du har förberett dig under bön framför du detta budskap på ett sätt som inbjuder dem du undervisar att själva delta. Här är några exempel:

1. Visa några bilder som visar händelser i Frälsarens liv. Be familjemedlemmarna berätta om händelserna och om vad de känner för Jesus Kristus. Läs de tre sista styckena av president Hinckleys budskap och bär vittnesbörd om Guds Son.

2. Be familjen att tillsammans sjunga några julpsalmer. Läs några utvalda stycken ur president Hinckleys budskap där han ger uttryck för sina känslor för Frälsaren.

3. Skriv följande namn eller titlar på Jesus Kristus på separata pappersark: Jehova, Livets och Fridens Furste, älskad Son, Frälsare, den Helige, världens Återlösare. Visa namnen ett och ett för familjemedlemmarna och diskutera vad varje namn lär oss om Jesus Kristus.

Ingen händelse i mänsklighetens historia bär ett mer övertygande vittnesbörd än det uppståndelsens realitet gör.

"EN STOR SKY

Maria och
Elisabet

Vi är omgivna av vittnesbörd om Frälsaren, både från skrifterna och från hundratal sårskilda vittnen.

Stephen K Iba

Julen är en tid då vi minns och känner tacksamhet. Vi tar ofta så mycket för givet. När såg du till exempel senast mot den vackra blå himlen och förundrades över det mirakel som de fantastiska vita molnen utgör? De kommer i olika storlekar och är av olika slag, till exempel cirrus-, stratus- och cumulusmoln.

I helig text används ofta molnen för att överbringa eller förmedla andlig närvaro. Herren visade sig i ett moln för att leda Israels barn genom ödemarken till det förlovade landet. Den uppståndne Jesus uppsteg genom ett moln till himlen. Vid världens ände ska Frälsaren komma på moln med stor makt och härlighet. (Se 2 Mos 13:21; Apg 1:9; Matt 24:30.)

Aposteln Paulus skrev till hebreerna: "När vi alltså har

en så stor sky av vittnen omkring oss, låt oss då lägga bort allt som tynger, och särskilt synden som snärjer oss så hårt ... Och låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman" (Heb 12:1–2).

Aposteln Paulus metafor "en sky av vittnen", som gavs i tidens mitt, har utvidgats till många skyar av vittnen. Vi är omgivna av vittnesbörd om Frälsaren, både från skrifterna och från hundratal sårskilda vittnen alltsedan återställelsen inleddes.

EN SKY AV VITTNEN INNAN HAN FÖDDES TILL JORDEN

Vid jultiden går våra tankar speciellt till vår Frälsares födelse. Vi läser ofta och begrundar vittnesbörden av dem som bevittnade hans ankomst

i köttet, såsom de upptecknats i skrifterna: **Maria** (se Luk 1:26–56; 2:7, 19) och **Josef** (se Matt 1:18–25; 2:13–23), **Elisabet** (se Luk 1:41–45) och **Sakarias** (se Luk 1:67–79), **herdarna** (se Luk 2:8–20),

Simeon (se Luk 2:21–35), **Hanna** (se Luk 2:36–38), **de vise männen** (se Matt 2:1–12) och **människor i det forntida Amerika** (se 3 Nephi 1:15–21).

Herdarna

AV VITTNEN”

Vi kanske också går igenom och reflekterar över de heliga uppteckningar som skrevs av några av dem som visste att han skulle komma, långt innan han kom:

”Och Herren talade till **Adam** och sade: ... den Enföddes namn är Människosonen, ja, Jesus Kristus, en rättfärdig Domare, som skall komma i tidens mitt. Därför giver jag dig en befallning att visserligen lära dessa ting till dina barn” (Moses 6:55, 57–58; fetstil tillagd).

”Och det begav sig, att **Enok** talade med Herren ... [och] såg dagen för Människosonens tillkomme, ja, i köttet. Hans själ fröjdade sig” (Moses 7:20, 47; fetstil tillagd).

Abraham nedtecknade i Kanaan: ”Så talade jag, Abraham, med Herren ansikte mot ansikte ... Och Herren sade till mig: ... jag är Herren, din Gud” (Abraham 3:11, 19). ”Abraham såg hans tillkomme och fröjdade sig, fylld med glädje” (Helaman 8:17).

”**Moses** stod i Guds närvaro och talade med honom ansikte mot ansikte” (Moses 1:31; fetstil tillagd). ”Ja, betygade [Mose] icke, att Guds Son skall komma?” (Helaman 8:14).

Frälsaren sade till **Jareds broder**: ”Emedan du vet detta, är du återlöst från fallet ... Därför visar jag mig för dig ... och alldeles som jag ter mig för dig i anden skall jag framträda för mitt folk i köttet” (Ether 3:13, 16).

Jareds broder

Jesaja: ”Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given” (Jes 9:6). ”Mina ögon har sett Konungen, Herren Sebaot” (Jes 6:5).

Fader Lehi såg i en syn ”en [Jesus Kristus] nedstiga ur den mittersta delen av himmelen” (1 Nephi 1:9).

Nephi: ”Jag blickade upp och såg åter jungfrun, och hon bar ett barn i sina armar. Och ängeln sade till mig: Se Guds Lamm, ja, den evige Faderns Son!” (1 Nephi 11:20–21). Nephi sade också: ”Min broder, Jakob, har även sett honom, såsom jag sett honom” (2 Nephi 11:3).

Jakob: ”I köttet skall [han] visa sig för dem som äro i Jerusalem ... Det höves den store Skaparen att underkasta sig köttets betingelser ... Han kommer in i världen på det han må frälsa alla människor” (2 Nephi 9:5, 21).

Abinadi: ”Gud själv skall komma ned ibland människobarnen och

antaga människogestalt” (Mosiah 13:34).

Alma profeterade: ”Han skall födas av Maria i Jerusalems land, vilket är våra förfäders land. Hon är en jungfru, ett dyrbart och utkorat käril” (Alma 7:10).

Abinadi

EN SKY AV VITTNEN ALLTSEDAN HANS UPPSTÄNDELSE

Betrakta följande personer som ingår i den sky av vittnen som beskrivs i de heliga skrifterna och kyrkans historiska uppteckningar och som vittnar om att Herren lever i dag:

I en trädgård i Jerusalem: ”Jesus sade till henne: ’**Maria**.’ Då vände hon sig om och sade till honom på hebreiska: ’Rabbuni!’” (Joh 20:16; fetstil tillagd).

När **elva av apostlarna** var samlade, ”kom Jesus, medan dörrarna var låsta, och stod mitt ibland dem ... Thomas svarade honom: ’Min Herre och min Gud!’” (Joh 20:26, 28).

Maria

Från **Johannes Uppenbarelse**, landsförvisad på en ö: ”När jag såg honom, föll jag ner som död för hans fötter, och han lade sin

högra hand på mig och sade: 'Var inte förskräckt ... Jag var död och se, jag lever i evigheternas evighet' (Upp 1:17–18).

Och från **aposteln Paulus**: "Allra sist visade han sig också för mig" (1 Kor 15:8).

Den ledande **aposteln Petrus** vittnade med övertygelse: "Det var inte några utstuderade myter vi följde ... utan vi var ögonvittnen till Jesu majestät" (2 Pet 1:16).

2 500 personer i landet Ymnighet i det forna Amerika gick fram, "den ene efter den andre till dess de alla hade gått fram, och de sågo med sina egna ögon och kände med sina egna händer och visste förvisso samt betygade, att det var han om vilken profeterna hade skrivit, att han skulle komma" (3 Nephi 11:15).

Mormon betygade: "När jag var femton år gammal ... besökte Herren mig och jag fick smaka och erfara Jesu godhet" (Mormon 1:15).

Moroni intygade: "Jag har sett Jesus, ... han har talat med mig ansikte mot ansikte" (Ether 12:39).

Från **Joseph Smith den yngre**, på sitt femtonde år: "När ljuset vilade på mig, såg jag två personer ... En av dem

talade till mig ... pekande på den andre: *Denne är min älskade Son. Hör honom!*" (Joseph Smiths skrifter 2:17).

I Hiram, Ohio, inneslöt **profeten Joseph Smith** och **Sidney Rigdon** (1793–1876) i en himmelsk syn och bar följande vittnesbörd: "Vi sågo honom på Guds högra sida och vi hörde rösten som vittnade, att han är Faderns Enfödde" (L&F 76:23).

När templet var invigt i Kirtland, Ohio, förklarade **profeten Joseph Smith** och **Oliver Cowdery** (1806–1850): "Vi sågo Herren stående på talarstolens bröstvärm ... sägande: Jag är den förste och den siste. Jag är den som lever. Jag är den som blev slaktad. Jag är eder förespråkare hos Fadern" (L&F 110:2–4).

President Lorenzo Snow (1814–1901) sade till sin dotterdotter: "Han stod precis där, ungefär en meter över golvet. Det såg ut som om han stod på en plats av rent guld" (citerad i LeRoi C Snow, "An Experience of My Father's", *Improvement Era*, sep 1933, s 677).

"Jag såg de dödas härskaror", förklarade **president Joseph F Smith** (1838–1918). "Medan denna väldiga skara i väntan och samtal glädde sig ... visade sig

Guds Son och förkunnade frihet för de fångna som hade varit trofasta" (L&F 138:11, 18).

På en generalkonferens bar **president Spencer W Kimball** (1895–1985) vittne genom att citera **president John Taylor** (1808–1887): "'Jag vet att Jesus Kristus lever', sade John Taylor, min föregångare, 'för jag har sett honom.' Jag bär detta vittnesbörd för er bröder i Jesu Kristi namn" ("Att stärka familjen — kyrkans grundenhet", *Nordstjärnan*, okt 1978, s 82).

DEN LEDANDE APOSTELNS VITNESBÖRD I VÅR TID

"Av allt det jag är tacksam för ... står en sak framför alla andra", sade **president Gordon B Hinckley**. "Det är ett levande vittnesbörd om Jesus Kristus, den allsmåktige Gudens Son, Fridsfursten, den Helige ...

Jag har blivit hans apostel, utsedd att göra hans vilja och undervisa om hans ord. Jag har blivit hans vittne för världen. Jag upprepar detta trons vittnesbörd ...

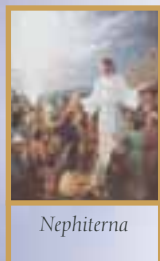
Jesus är min vän ...

Han är mitt föredöme ...

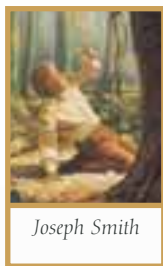
Han är min lärare ...

Han är min helbräddagörare ...

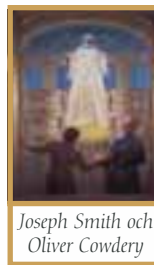
Han är min ledare ...

Nephiterna

Joseph Smith

Joseph Smith och Oliver Cowdery

Han är min Frälsare och min Återlösare. Genom att ge sitt liv, i smärta och outhärligt lidande, har han sträckt sig ner för att lyfta upp mig och var och en av oss, och alla Guds söner och döttrar, från det eviga mörkrets avgrund som följer på döden. Han har gett oss något bättre, en sfär av ljus och insikt, tillväxt och skönhet där vi kan gå framåt på den väg som leder till evigt liv. Min tacksamhet vet inga gränser ...

President Gordon B
Hinckley

Till detta lägger jag mitt eget vittnesbörd att han är 'vägen, sanningen och livet' och att 'ingen kommer till Fadern, utom genom honom' (se Joh 14:6). Tacksamt, och med oförminskad kärlek, bär jag vittnesbörd om allt detta" ("Mitt vittnesbörd", *Liahona*, jul 2000, s 83, 85).

ETT VITNESBÖRD OM KRISTUS

Herren har förklarat att vi tillsammans måste skaffa oss ett vittnesbörd om honom och att ett sådant vittnesbörd är en Andens gåva:

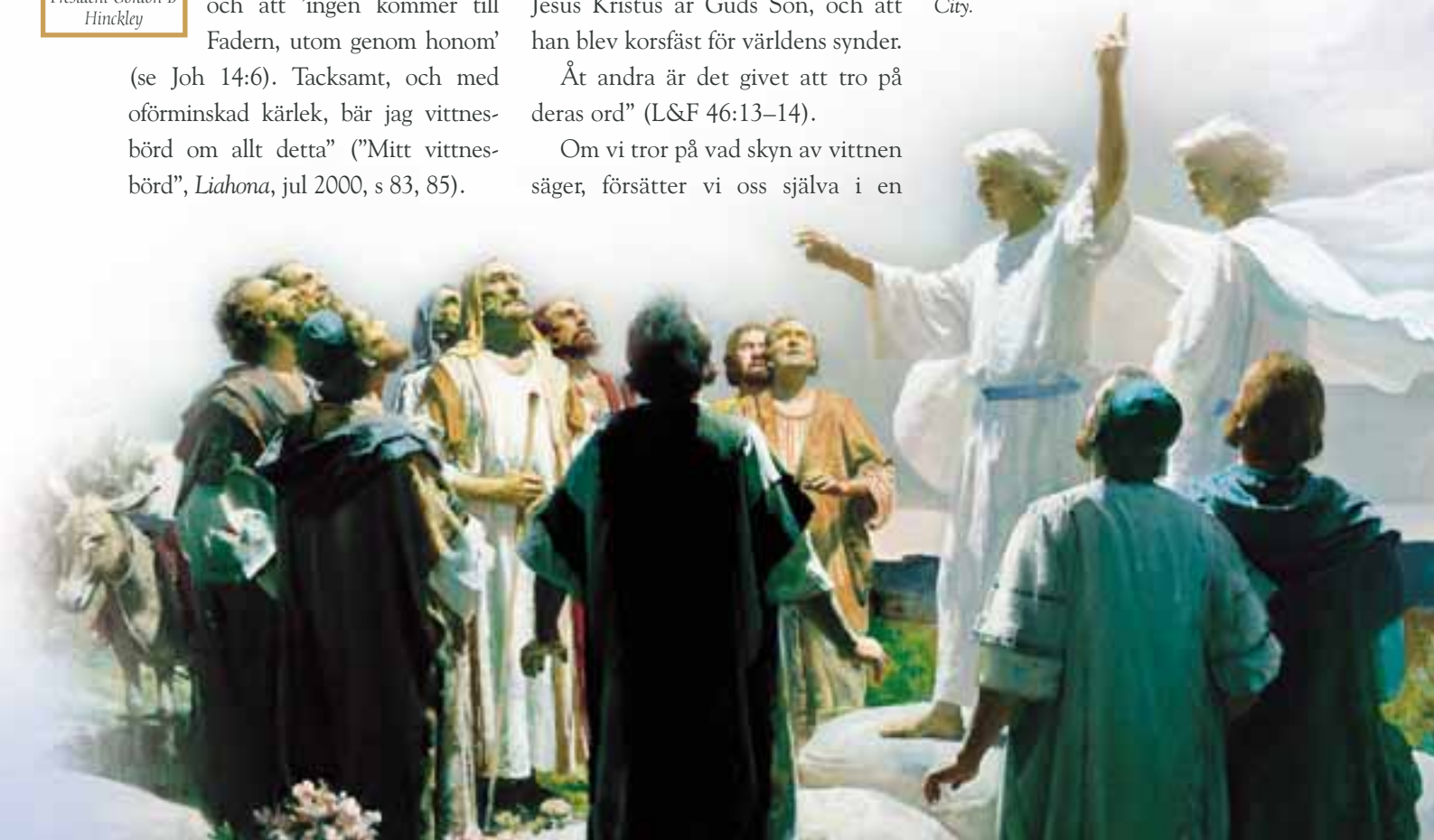
"Åt några är det genom den Helige Anden givet att veta, att Jesus Kristus är Guds Son, och att han blev korsfäst för världens synder.

Åt andra är det givet att tro på deras ord" (L&F 46:13–14).

Om vi tror på vad skyn av vittnen säger, försätter vi oss själva i en

ställning där vi kan få undervisning genom den Helige Anden. Anden vittnar om Kristi gudomlighet när vi läser och begrundar de nutida profeternas ord och de heliga skrifterna. De sista dagarnas apostlar och profeter har klargjort att som medlemmar i kyrkan bör vi vittna om Frälsaren. Och när vi vittnar om Kristus och hans tjänare, ingår ni och jag i den underbara skyn av vittnen om Herren Jesus Kristus och hans återställda evangelium. □

Stephen K Iba är medlem i Olympus sjunde församling, Olympus stav i Salt Lake City.

Vittnesbörd om Kristus

Sista dagars heliga konstnärer bär vittne om honom

*A*lla har vi kanske en bild inom oss av hur vi tror Frälsaren ser ut. Men om var och en av oss skulle måla en bild av honom, skulle bilderna säkert vara olika. Vi vet inte riktigt hur han ser ut, men vi kan lära känna hans kärlek till oss och känna oss närmare honom när vi firar hans födelse.

Sista dagars heliga konstnärer har med färg och pensel försökt uttrycka sitt vittnesbörd och sin kärlek till Frälsaren. Några av dessa målningar kanske är välkända för oss. Andra kan vara nya för er. Även om du kanske inte med färger kan skapa en vacker bild av Frälsaren, kan du ha hans bild präntad i ditt medvetande (se Alma 5:14).

Kristus botar mannen med den förtvinade handen, av Robert T Barrett

"Sedan sade [Jesus] till mannen: 'Räck ut din hand.' Han räckte ut den, och den var nu lika frisk som den andra"
(Matt 12:13).

Med tillstånd av Altus Fine Art, American Fork, Utah

*Bredvid stilla vatten,
av Simon Dewey*

"Se, jag är Jesus Kristus, Guds Son. Jag är världens liv och ljus" (L&F 11:28).

ROBERT T BARRETT

"Jag har alltid känt att konsten är en återspeglings av det konstnären tror på. Mitt eget vittnesbörd har stärkts när jag har haft tillfällen att avbilda händelser ur Frälsarens liv och skildra hur återställelsen gick till. Jag vet att han lever och att hans verk är gudomligt.

Hur kan jag ge uttryck för mitt vittnesbörd om att Kristus lever och att detta verk är gudomligt? Man måste finna ett sätt att på målarduken få ut det man känner i hjärtat."

SIMON DEWEY

"Jag är djärv nog att bära vittnesbörd om sanningen så som Anden har

burit vittne för mig. Jag vet att Jesus lever och är min Återlösare. Jag vet att hans Fader också är min Fader och att han hör mig när jag anropar honom, med tacksamhet för hjälpen han ger mig varje dag och med ett ångerfullt hjärta. Några har frågat om jag har sett en syn eller haft liknande andliga manifestationer som grund för mina

bilder av Guds Son. Mina ögon har inte sett och mina öron har inte hört, ändå vet jag i mitt hjärta, och det är tillräckligt."

DEREK HEGSTED

"Jag känner allra mest frid när jag bär vittne om Kristus med hjälp av penseln. Att i ord kunna uttrycka vad jag känner hör inte till mina starka sidor. Men en nådig himmelsk Fader

har välsignat mig med en annan förmåga att bära vittne om min Frälsare. När jag tänker på mitt vittnesbörd och på den inverkan konsten har haft på mitt liv, hoppas jag att jag har visat alla Kristi bröder och systrar att jag vet att Jesus är Kristus och att han lever."

GARY L KAPP

"Jag minns inte att det funnits en tid då jag inte har haft ett vittnesbörd

Resans slut, av Derek Hegsted

"[Kom] till mig i mitt rike, och hos mig skolen I finna vila" (3 Nephi 28:3).

*"Så att I mån kunna veta",
av Gary L Kapp*

"Stån upp och kommen hit till mig ... så att I mån kunna veta, att jag är Israels Gud" (3 Nephi 11:14).

*Simeon betygar
Kristusbarnet sin
vördnad, av Greg Olsen*

*Simeon "prisade Gud och sade ... mina ögon har sett
din frälsning" (Luk 2:28–30).*

om Jesus Kristus, men det var inte förrän jag kom ut på missionsfältet som jag allvarligt började granska hans liv, särskilt i Mormons bok. Vid den tiden började jag få den brinnande känsla i hjärtat som kommer av vissheten om att Jesus är världens Frälsare och Guds Son.

I hela mitt liv har jag önskat ge så mycket som möjligt av min tid och mina talanger för att kunna bära mitt vittnesbörd genom konsten. Jag hoppas verkligen att min kärlek till Frälsaren visar sig i min konst och att mina konstverk på något sätt stärker vittnesbörden hos dem som betraktar dem."

GREG OLSEN

"Liksom ett ljus uppe på ett berg är en ledstjärna för trötta vandrare, så är Jesus Kristus ett lysande exempel för hela världen som visar oss en bättre väg till frid och lycka. Hans ljus upplyser livets väg, det leder oss längs den raka och smala vägen.

De som strävar framåt, med blicken ständigt på Kristi ljus, får tänt det egna ljuset inom sig. Han är verklig och jag vet att han lever!"

JUDITH MEHR

Jag vet att Jesus Kristus är min Frälsare och min Herre. Jag vet att han är vår himmelske Faders Son. Jag tänker på honom som den som gav

*En kvinna rör vid Frälsarens kläder,
av Judith Mehr*

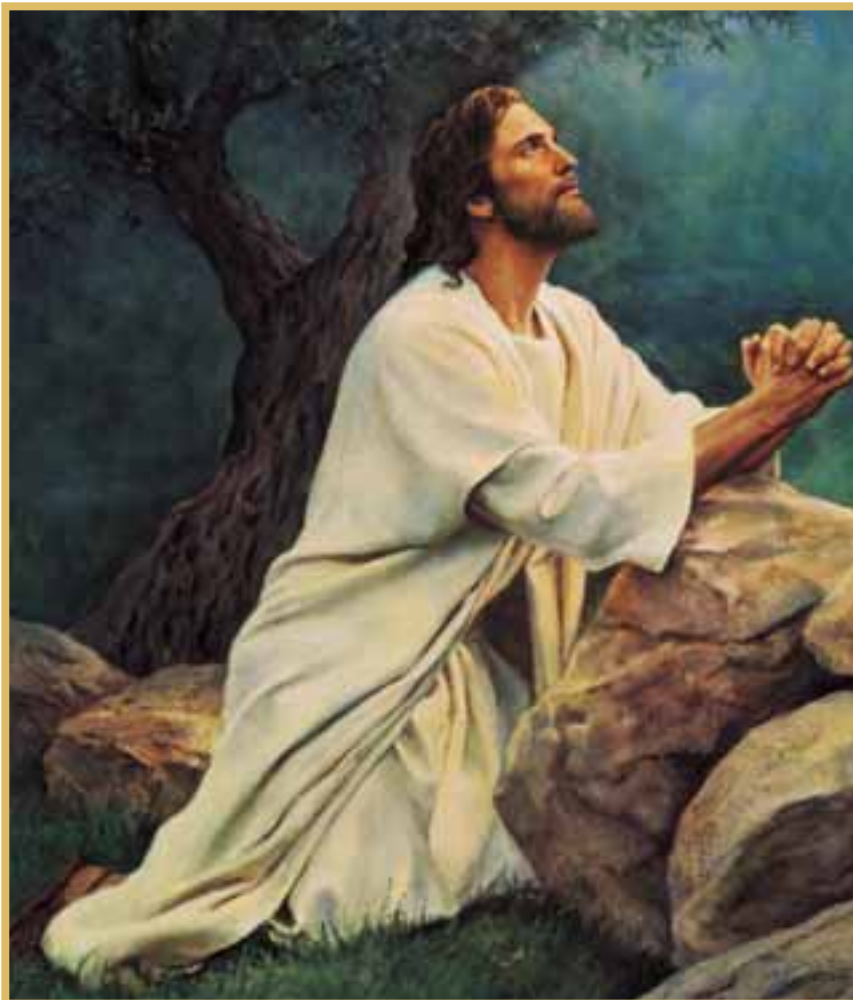
*"Min dotter, din tro har frälst dig.
Gå i frid" (Mark 5:34).*

sitt liv och offrade sig för mina synders skull, så att jag kan få uppstå och leva hos Gud och min familj efter döden. Det jag tänker mest på i dag när det gäller mitt vittnesbörd, är att jag känner hans närvaro i mitt dagliga liv. Jag kan aldrig förneka hans existens och hans oförlikneliga kärlek till mig. Jag älskar honom av hela mitt hjärta.”

*”Till åminnelse av mig”, av
Walter Rane*

*”Detta är min kropp, som utges för er.
Gör detta till minne av mig”
(Luk 22:19).*

Bönen i Getsemane, av Del Parson

”Herren, eder Återlösare, led döden i köttet, varför han led alla människors pina, på det alla människor måtte omvända sig och komma till honom” (L&F 18:11).

WALTER RANE

”Jag vet naturligtvis inte hur han ser ut, och därför försöker jag inte få honom att se ut på samma sätt varje gång jag målar honom. Varje målning avbildar en annan händelse i Kristi liv och är ett försök att uttrycka en annan sida av Frälsarens personlighet.

Jag vet att mina verk är mycket bristfälliga, men jag ser det ändå som en ära att på något litet sätt få försöka fånga storheten hos vår Frälsare och kanske kunna uttrycka en glimt av hans personlighet och ge uttryck åt en känsla som kan röra vid någon.”

DEL PARSON

”Kristus är min hjälte. Jag älskar att läsa om honom och hans liv. Jag känner min ringa förmåga när jag försöker porträttera honom i konst.

Min konst har påverkats mycket av

den vägledning jag fick i min patriarkaliska välsignelse. Den gav mig riktlinjer för mitt arbete. I början av min karriär råkade min hustru och lilla dotter ut för en bilolycka. Då kändes det som om den Helige Anden omslöt mig med tröst och Guds kärlek. Det är denna kärlek jag försöker uttrycka i mina målningar av Frälsaren.”

MINERVA K TEICHERT (1888–1976)

”Jag har ett vittnesbörd om evangeliet. Det är ju det allra viktigaste i mitt liv” (intervjuad av Robert Conrad och Frederick Teichert, 6 feb 1974).

”Herren öppnar verkligen dörrar när vi bultar. Ibland är det inte just den dörr som vi vill ska öppnas som

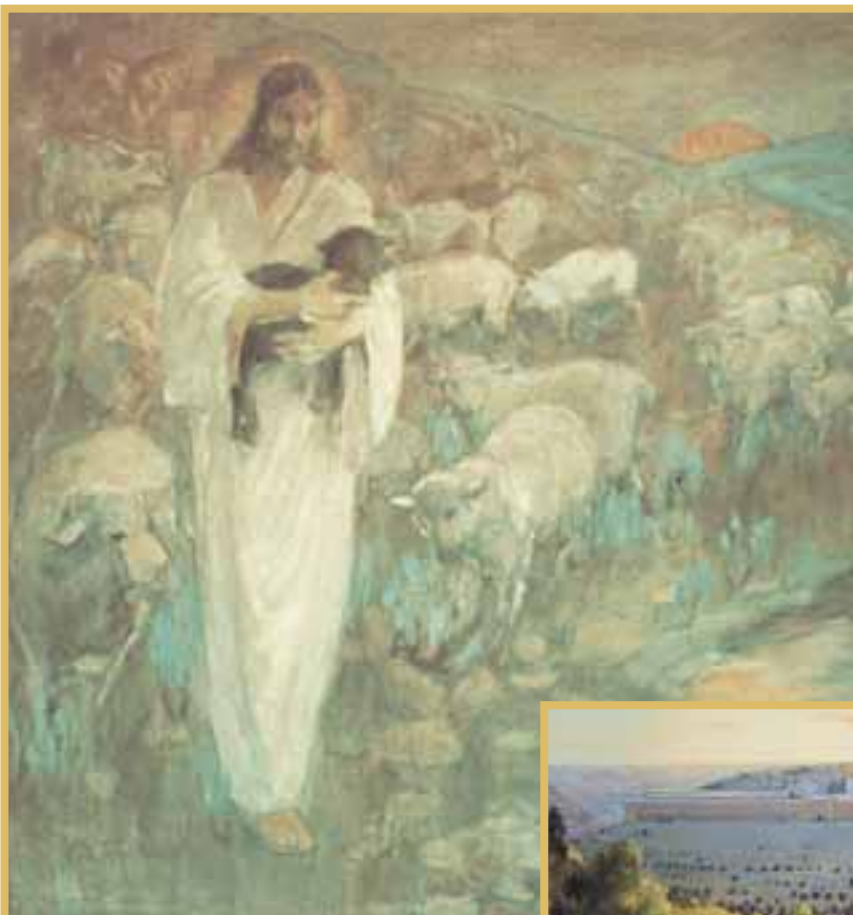
gör det, men den rätta dörren är vanligtvis den som slås upp för oss på vid gavel, även om vi kanske inte inser det förrän efteråt” (brev till sin dotter Laurie Teichert Eastwood).

GARY E SMITH

”Min mor ingöt i mig redan som barn en tro på Herren Jesus Kristus. När jag fick höra evangeliet och blev medlem i kyrkan i 25-årsåldern, var det som att finna den bit jag saknat i pusslet. I dag bär jag fortfarande den tro med mig som jag hade som pojke. Men visdom, mognad och erfarenheter har utvecklat den tron till en djupare och mer ingående kunskap om vår Frälsares liv och mission.” □

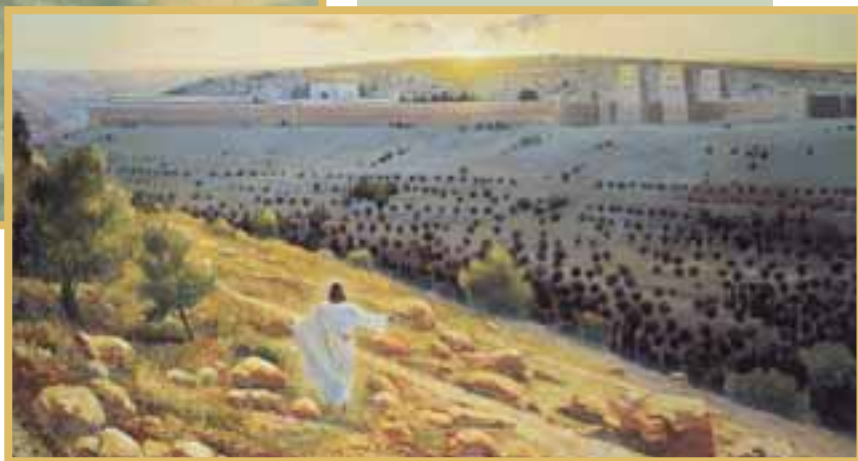
Kristus sörjer över Jerusalem,
av Gary E Smith

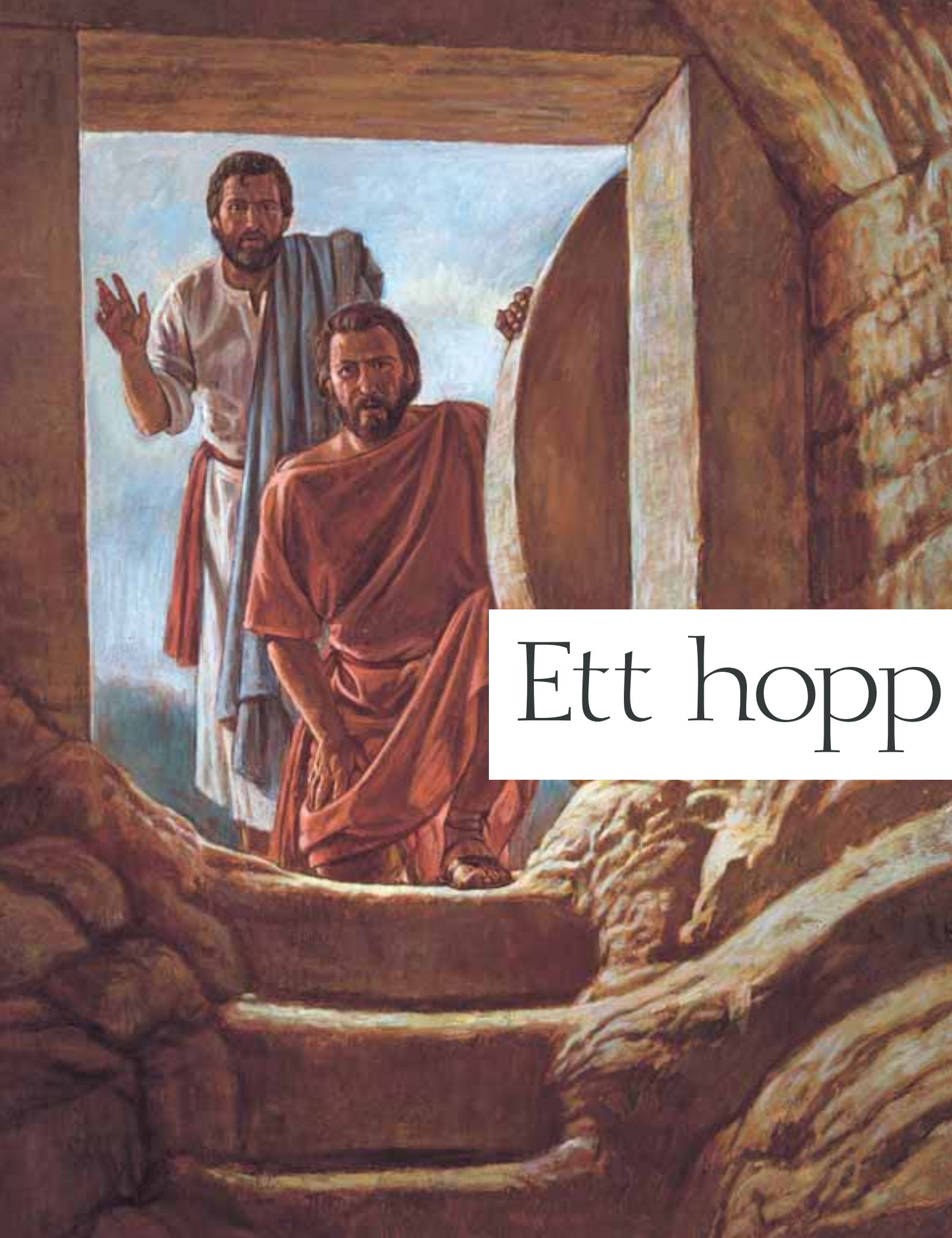
*”Jerusalem, Jerusalem ... Ni kommer att se mig först när ni säger: Välsignad är han som kommer i Herrens namn”
(Luk 13:34–35).*

*Det förlorade fåret räddas, av
Minerva K Teichert*

”Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren” (Joh 10:11).

Ett hopp

Jesu Kristi evangelium gör det möjligt för oss att finna frid och hopp under alla omständigheter.

Äldste Johann A Wondra
Områdesauktoritetssjuttio

När jag studerade vid Wiens universitet i Österrike kom två missionärer till min dörr och sade: "Vi har ett budskap till dig från Gud." Jag bjöd in dem, men blev förvånad över att jag gjorde det, för jag var inte alls intresserad av religion. Starkt påverkad av revolutionen i Ungern 1956 — som gjorde att tusentals flyktingar strömmade in i Österrike — hade jag försökt förstå meningen med livet. Men jag väntade mig inte att finna svaret i någon kyrka.

i Kristus

Dessa missionärens budskap var återställsens budskap. Jag tror att jag älskade profeten Joseph Smith redan första gången jag hörde talas om honom. Speciellt omständigheterna kring hans martyrskap gjorde mig djupt rörd. Senare, när jag tog mig tid att läsa Mormons bok och be, fick jag genom den Helige Andens kraft en glädjande och stilla förvisning om att Jesus är Kristus, att Joseph Smith var återställsens profet och att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Herrens återställda kyrka på jorden, ledd av levande profeter som förbereder världen för hans andra ankomst.

Under de mer än 40 år som gått sedan jag blev medlem i kyrkan har jag fått många egna erfarenheter som bekräftat för mig att Jesu Kristi evangelium är enda sanna vägen till frid och lycka i den här världen. Jag vet

också att ni och jag inte kan fly undan svårigheter, prövningar och lidanden här på jorden. Men Jesu Kristi evangelium ger oss kraft att segra, att "övertvinna genom tron" (L&F 76:53), och att gå vidare med hopp och optimism.

ÅTSKILJANDETS SÅR

Min hustru och jag kom att bättre förstå denna sanning genom att vi miste vår älskade son Georg, som var 27 år gammal när han dog. När detta hände verkade jag som president för den nyligen organiserade Österrike-kommissionen Wien Syd, till vilken tidigare Jugoslavien hörde. Efter en zonkonferens i Zagreb i Kroatien fick syster Wondra och jag ett meddelande om att vi skulle ringa hem. Snart hörde vi vår älskade svärdotter Regina ropa ut sin själs ångest i telefonen: "Pappa, Georg är död. Georg är död!" De medicinska undersökningar som följde kunde inte fastställa någon orsak till hans död. Vår son hade aldrig varit allvarligt sjuk. Hans hjärta stannade helt enkelt, utan någon medicinsk förklaring.

Georg var en mycket speciell son, full av liv och glädje, full av kärlek till oss och till sin egen familj, ren i hjärtat och utan svek. 1989 var han en av de första missionärer som sändes till Östtyskland, en härlig tid för missionsarbete i det landet. Han talade ofta om dopen som han och hans kamrat haft del i, men nämnde aldrig antalet dop. Han tyckte dessa upplevelser var alltför heliga för att inskränkas till statistik. I slutet på första brevet vi fick från Georg på hans mission, stod det: "Sakna mig inte för mycket. Livet måste gå vidare utan mig." Den dagen han dog hade han läst president Gordon B Hinckleys budskap "Segern över döden" och strukit under: "Tragisk och djup är de efterlevandes sorg. Den sörjande änkan, det moderlösa barnet, fadern som lämnats ensam — alla kan de berätta om åtskiljandets sår" (*Nordstjärnan*, apr 1997, s 3).

Vår familj har lidit av dessa sår. Vi saknar Georg väldigt mycket! Men det finns också en brinnande känsla

i vår själ som tack vare vår tro på försoningen, på Jesu Kristi död och uppståndelse — tack vare vår tro på Getsemanes, Golgatas och den tomma gravens budskap — gör att vi kan också förlita oss på att Gud, under sorgsna stunder i våra liv, är en kärlekens, barmhärtighetens och medlidandets Gud, även när vi inte förstår vad som händer eller varför. Gud tog emot sin Sons, Jesu Kristi, offer, han som led allt "till följd av sin ömma kärlek och långmodighet emot människornas barn" (1 Nephi 19:9).

Några veckor efter Georgs död reste syster Wondra och jag genom Serbien och Montenegro och tittade då på freskomålningen "Vita ängeln" i munkklostret i Mileseva. Denna fresk, som är ett av världens främsta konstverk, innehåller orden i ett av de största budskap som någonsin givits: "Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han har uppstått" (Luk 24:5–6). Detta budskap var ett tröstens budskap till det underbara, fredsälskande och gästvänliga serbiska folket under alla århundraden av förtryck och förstörelse i deras historia. Och budskapet ger tröst till oss alla — den enda verkliga och varaktiga tröst vi har.

I övre rummet kvällen för sista måltiden — kvällen för det största lidande som någonsin ägt rum i alla de världar som skapats av honom — talade Kristus om frid, hans frid: "Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er ... Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa" (Joh 14:27). Hur kunde han tala om frid i en sådan situation? Jag tror det var möjligt endast tack vare hans "fullkomliga kärlek" som "driver ut rädslan" (1 Joh 4:18). I sin förbön bad Kristus för sina lärjungar och för alla "dem som genom deras ord kommer att tro på mig" — vilket, det är viktigt att notera, inkluderar oss — "för att de skall vara fullkomligt förenade till ett" och "för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem och jag i dem" (Joh 17:20, 23, 26).

När Jesus och hans lärjungar lämnat övre rummet och gått genom Kidrondalen, kom de till en trädgård med olivträd vid foten av Oljeberget. Denna trädgård

kallades Getsemane, ett namn som betyder "oljepress". Oliver har en bitter smak, men när de krossas i en olivpress, får oljan en söt smak. Kristus drack "den bittra kalken" så att all bitterhet skulle kunna avlägsnas från vårt liv och bli sött, om vi överger våra synder och kommer till honom. Han sade: "Jag har druckit av den bittra kalken, vilken Fadern har givit mig, och jag har förhärligat Fadern genom att påtaga mig världens synder" (3 Nephi 11:11).

Medan han bad i Getsemane var hela världens kval och sorger samlade på honom. Han var "en smärtornas man och förtrogen med lidande ... det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig" (Jes 53:3–4). Hans syndfria själ tog på sig världens synder och tyngden av världens smärtor. "Det var inte en fysisk smärta och inte enbart en psykisk tortyr, som gjorde, att blod sipprade fram ur varje por, utan det var själsliga kval han led, en andlig pina, som endast Gud var i stånd att erfara" (James E Talmage, *Jesus Kristus*, s 600–601). Han bad till Fadern: "Ske inte min vilja utan din" (Luk 22:42). Det var Sonens högsta önskan att göra Faderns vilja — även när det var så smärtsamt som det var i Getsemane.

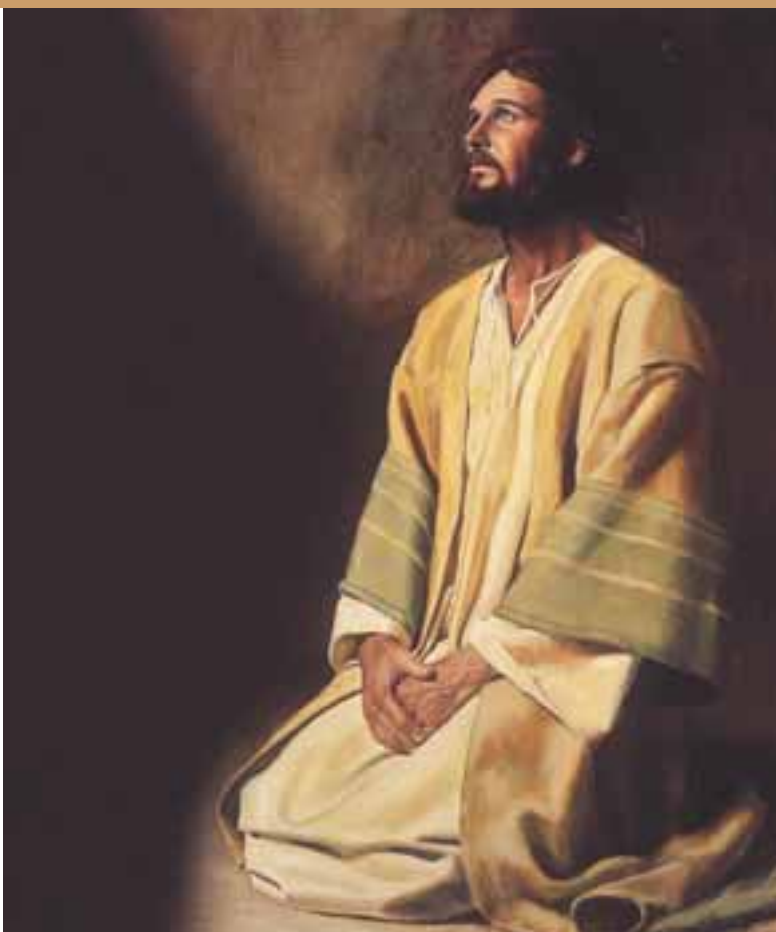
"Ty se, jag, Gud, har lidit detta för alla, på det att de som omvända sig icke måtte lida,

men om de icke vilja omvända sig, måste de lida som jag.

Detta lidande gjorde, att jag, Gud, den störste av alla, skalv av smärta och blödde ur varje por ...

Dock, ära vare Fadern! Jag tömde den och fullbordade mina förberedelser för människornas barn" (L&F 19:16–19).

Av Kristus lär vi oss att vara lydiga även när det är smärtsamt, liksom det var smärtsamt för honom i Getsemane. Vi lär oss att tjäna andra, även när det är obekvämt, liksom det naturligtvis var "obekvämt" för honom på Golgatas kors. Och vi lär oss att förtrösta på Guds kärlek, även om det kanske känns som om Gud har övergivit oss — för när vi övervinner genom tron, kan

Tack vare vår tro på försoningen, på Jesu Kristi död och uppståndelse, kan vi också i sorgsna stunder i vårt liv förlita oss på att Gud är en kärlekens, barmhärtighetens och medlidandets Gud.

dess bittra och sorgsna stunder i vårt liv bli som pinnar på Jakobs steg och leda oss till Guds himmelska närhet (se 1 Mos 28:12–13).

ETT UNDERBART ÖGONBLICK

Vilket underbart ögonblick när den uppståndne Kristus visade sig för Maria från Magdala! "Jesus sade till henne: 'Kvinna varför gråter du? Vem söker du?' Hon trodde att det var trädgårdsmästaren och sade till honom: 'Herre, om det är du som har fört bort honom, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom.'

Jesus sade till henne: 'Maria.' Då vände hon sig om och sade till honom på hebreiska: 'Rabbuni' — det betyder lärare" (Joh 20:15–16).

Vilken oerhört stor glädje Maria från Magdala måste ha känt när hon såg att hennes älskade Herre var uppstånden från de döda. Men han sade vänligt till

henne: "Rör inte vid mig, ty jag har ännu inte farit upp till Fadern. Men gå till mina bröder och säg till dem att jag far upp till min Fader och er Fader, till min Gud och er Gud" (Joh 20:17). Han lämnade Maria från Magdala och gick segerrik in i sin Faders närvaro. Gång på gång försöker jag föreställa mig denna underbara scen.

ALLT MITT HOPP ÄR KONCENTRERAT TILL KRISTUS

Genom Kristi försoningsoffer övervanns dödens band. Liksom han tog upp sin kropp och kom ut ur graven, kommer var och en av oss att få njuta av en förening av kropp och ande den dag det är dags för vår egen uppståndelse. "Den gudomliga lycksalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven. Heliga förordningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt" ("Familjen — Ett tillkännagivande för världen", *Nordstjärnan*, okt 1998, s 24). Vilket "glatt budskap om stor fröjd"! (L&F 128:19). Livet är evigt. Familjen kan höra samman för evigt. Det kärleksfulla förhållandet mellan man och hustru och mellan föräldrar och barn fortsätter bortom graven.

Detta kommer också att visa sig sant när det gäller vårt förhållande till vår älskade son Georg. Det är ett underverk för syster Wondra och mig att även i förlusten av vår son har vår tro på Kristus vuxit sig starkare, liksom vår förtröstan på hans ord: "Ty bergen skola vika bort och höjderna flyttas, men min kärlek skall icke vika ifrån dig ej heller skall mitt folks förbund flyttas, säger Herren, som förbarmar sig över dig" (3 Nephi 22:10).

Allt mitt hopp är koncentrerat till Kristus. Han är vår Frälsare och Återlösare. Han är verkligen den gode herden som gav sitt liv för fåren. "Gud vare tack för den oförlikneliga gåvan — hans gudomlige Son" ("Den levande Kristus — Apostlarnas vittnesbörd", *Liahona*, april 2000, s 2–3). □

Äldste Johann A Wondra är områdesauktoritetssjuttio i området Centrala Europa.

I Herrens hus

Allvarligt ♩ = 64-80

mf

1. He - ligt, he - ligt är Guds hus och
 2. Her - rens tem - pel sva - ren gett hur
 3. Her - rens tem - pel hel - gat står, och

långsammare
a tempo

fyllt av him - melskt ljus. An - den vitt - nar om Guds Son, ger kun - skap, tröst och frid.
 ska - pel - sen har skett. Han be - gå - var med sin kraft, han le - der vid sin hand.
 där vi ver - ka får, bin - da e - vigt släkt vid släkt med prä - ta - dö - mets makt.

Her - rens kär - lek om - ger oss och gör att vi blir ett. Ty där finns Guds be - seg - lings - kraft från
 Där på knä i tro - fast - het vi in - går trons för - bund. Och löf - tets An - de kny - ter då ett
 Där mitt hjär - ta vänds till dem som li - vets gå - va gav. Jag öns - kar tjä - na Her - ren där, det

nu till e - vig tid. *f* Hus för lär - dom, hus för tro, hus för bön och ro,
 e - vigt kär - leks - band. Hus för tro, hus för ro,
 är att sä - ga tack. (Sjung i stämmor bara sista gången.)

hus för Her-rens här-lig-het, hans när-het och hans ljus. Jag vill all - tid le - va rent och
 för Guds när - het och hans ljus. Vär - dig vill _____ jag

sö - ka temp - lets frid. Gud väl - sig - nar där sitt folk, i sitt e - get hus.
 sö - ka temp - lets frid. Gud väl - sig - nar där sitt folk, i sitt e - get

3.
 hus. _____
 hus, i Her - rens hus.

långsammare

långsammare

Text och musik: Sally DeFord, född 1959
 © 2001 Sally DeFord. Använd med tillstånd.
 Denna sång får kopieras för tillfällig, icke
 kommersiell användning i kyrkan eller hemmet.

L&F 88:119
 L&F 97:15-16

FOTO STEVE TREGEAGLE

Frågor och svar

Varför lär kyrkan att vi inte ska gå ut på träff förrän vi fyllt 16 år?

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, och är inte en officiell framställning av kyrkans lära.

LIAHONAS SVAR

Herrens profeter har gett konkreta råd för att hjälpa unga män och unga kvinnor att ha ett värdigt och uppbyggande umgänge med varandra. I kulturer där det är acceptabelt att gå

ut på träff, omfattar rådet att inte göra det förrän man är minst 16 år gammal.

Att vänta med träffar tills du fyllt 16 kan tyckas hårt — särskilt om du gärna vill det och känner trycket

från omgivningen att göra det. Men vår himmelske Fader har gett oss denna riktlinje genom sina profeter för att hjälpa oss leva värdigt så att vi ska kunna återvända till honom. Och välsignelserna som kommer av att följa detta råd är stora.

Kyrkans ledare har lärt att gå ut på träff före 16 års ålder "kan leda till omoral, begränsa ditt umgänge med andra ungdomar och göra att du går miste om erfarenheter som kommer att hjälpa dig att välja en evig kamrat" (*Vägledning för de unga — Vår plikt mot Gud* [2001], s 24).

Under de första tonåren börjar en känslomässig, social, mental och fysisk mognadsprocess som fortsätter genom åren. En viktig anledning till att inte gå ut på träff före 16-årsåldern är att om du börjar tidigare kan det göra ditt liv mer komplicerat och störa din andliga tillväxt. Det är till exempel inte ovanligt att starka romantiska känslor utvecklas under de första tonåren, tillsammans med starka begär gentemot det motsatta

FOTOILLUSTRATION JOHN LUKE

könet. Detta kan inträffa vid en tidpunkt när du håller på att utveckla den känslomässiga och mentala mognad du behöver för att kunna hantera sådana känslor. Undersökningar har visat att riskerna för otillbörliga fysiska relationer är mycket större när man börjar gå ut på träffar alltför tidigt.

Att gå ut på träff i mycket unga år kan också leda till att du begränsar ditt umgänge vid just den tiden då du borde utvidga din vänkrets och umgås med många olika slags människor. Om du lär känna många unga män och unga kvinnor utvecklar du sociala förmågor som gör ditt framtida sociala liv mer njutbart.

Även sedan du fyllt 16 är det bäst att umgås i grupp och undvika att träffa bara en enda person. Och eftersom man så småningom gifter sig med den man har sällskap med, se till att du sällskapar med det slags människor som du skulle kunna tänka dig att gifta dig med.

En del ungdomar känner inte att de vill eller har möjlighet att gå ut på träff förrän långt efter att de fyllt 16. Många glada, normala ungdomar går ofta inte ut på träff förrän de är ännu äldre, en del inte ens förrän de är gamla nog att gifta sig.

Om du har tro nog att följa riktlinjerna som vår kyrkas ledare gett oss, kommer åren då du sällskapar att bli mindre stressande och mycket roligare och lyckligare (se Alma 41:10). Du kommer att få de välsignelser som kommer av lydnad. Och du kommer att vara bättre förberedd för tempeläkenskap.

LÄSARNAS SVAR

Det finns en god anledning till att kyrkan lär att vi inte bör ha sällskap förrän vi fyllt 16. Gud intresserar sig för oss, och hans profeter intresserar sig för oss. När vi går ut på träff innan vi fyllt 16 år, kanske vi blir populära, men huvudsakligen i världens ögon. Den som inte gör det förrän han eller hon har uppnått rätt ålder visar mognad, sin önskan att bli bättre och sin trofasthet mot Herren.

Nadia Antuanette Reátegué Rivera, 13 år,

Las Viñas gren,

La Molina stav, Lima, Peru

Jag tror inte att gå ut på träff i unga år skulle ha hjälpt mig att skapa en god atmosfär som inbjuder Anden. Jag håller med president Hinckley om att vi bör vara kloka när vi träffar pojkar och flickor på tu man hand, eftersom detta är den bästa förberedelsen för att välja en evig kamrat.

Amery C Silvino, 16 år,

Santo Cristo församling,

Gapans stav, Filippinerna

Denna fastställda norm är avsedd att hjälpa oss förbereda oss för äkten-skap. När vi har stadigt sällskap med någon i mycket unga år kan det vändas till en tragedi. Vid 16 års ålder känner ungdomar lite mer ansvar och har bättre kontroll över sig själva.

Äldste Daniel Banza, 21 år,

Democratic Republic of Congo

Kongomissionen Kinshasa

Normer för träffar

Herren har gjort oss attraktiva för varandra i en vis avsikt.

Men just denna attraktion blir som en krutdurk om den inte hålls under kontroll. Den är vacker när den hanteras på rätt sätt. Den är livsfarlig om vi tappar kontrollen över den.

”Det är av den anledningen som kyrkan avråder från att sällskapa i tidig ålder. Den regeln är inte till för att skada er på något sätt. Den är avsedd att hjälpa er och det gör den om ni åtflyder den.

Stadigt sällskap i unga år leder ofta till tragedier. Studier har visat att ju längre en pojke och flicka sällskapar med varandra, desto troligare är det att de får problem.

Det är bättre att sällskapa med många tills ni är redo att gifta er. Ha det roligt och trevligt, men håll er borta från förtrolighet och intimitet. Håll era händer i styr. Det kanske inte är lätt, men det är möjligt.” — President Gordon B Hinckley (”En profets råd till och förbön för ungdomar”, *Liahona*, apr 2001, s 39) □

Fysisk attraktion mellan en man och en kvinna är något naturligt. Men ibland leder dessa känslor till oacceptabelt uppförande, vilket en del människor falskt påstår vara ett sätt att visa kärlek. Kyrkan uppmuntrar oss att inte gå ut på träff innan vi fyller 16 år, eftersom vi ännu inte är mogna nog att kontrollera sådana känslor och kan råka ut för farligheter.

*Lupeolo Tupou, 18 år,
Nuku'alofa åttonde församling,
Nuku'alofa norra stav, Tonga*

I unga år är en person ännu inte kapabel att till fullo inse konsekvenserna av sina handlingar. Ungdomar kan ofta göra saker och ting av nyfikenhet eller för att de känner ett tryck. Genom att ge oss råd och rekommendationer hjälper kyrkan oss att undvika många hemska misstag.

*Natalya Fyodorovna
Frolova, 21 år,
Saratovs centrala gren,
Saratovs distrikt, Ryssland*

Jag tror att man bara ska ha ett nära umgänge med någon om man allvarligt funderar på att gifta sig med honom eller henne. Och vi bör inte tänka på att gifta oss med någon förrän vi vet vem vi själva är och vad vi verkligen vill ha för evigt. Det är bäst att först utveckla sig själv, utan en partner.

*Mirjam Liebich, 23 år,
Lauenburgs gren,
Hamburgs stav, Tyskland*

Världen har en mycket felaktig syn på detta med träffar. Lucifer har fullständigt förfalskat normerna för lämpligt uppförande. Jag väntade tills jag fyllt 16 år innan jag började gå ut på träffar. Det kändes bra att veta att jag lydde Herrens råd. Det gav mig en känsla av inre frid som var värd alla uppoffringar.

*Elisa Correa, 19 år,
Humaitá församling,
Moinhos de Vento stav,
Porto Alegre, Brasilien*

Att träffas parvis förbereder oss för äktenskapet, och kyrkan lär oss att när vi fyllt 16 år är vi vanligtvis mogna nog för det. Det är då mer troligt att vi sällskapar med dem som har höga normer och som respekterar våra normer.

*Äldste Emmanuel N A
Solomon, 22 år,
Nigeriamissionen Port Harcourt*

Herren vet att vi bör ägna tonårstiden åt att lära oss evangeliet, bygga upp goda vänskapsband och förbereda oss för mission och äktenskap. Han älskar oss och vill att vi ska vara redo för dessa viktiga erfarenheter.

*Maurício Imbroise, 18 år,
Benedito Bentes församling,
Maceió stav, Brasilien*

Vi behöver påminna oss om att Satan lurpassar på oss. Men vårt mål är att komma till templet

med ett rent hjärta som är fyllt av tacksamhet till vår himmelske Fader. Gud älskar oss och vill att vi ska bli fullkomligt lyckliga. Oavsett hur gamla vi är behöver vi använda visdom och be ständigt, så att vi segrar över motståndaren.

*R Trinidad Guerrero Soliz,
20 år,
Pueblo Yaqui gren,
Yaqui stav,
Ciudad Obregón, Mexico*

FRÅGOR OCH SVAR är en spalt för ungdomar. Vi hoppas kunna publicera svar från ungdomar från många olika länder. Skicka ditt svar så att det kommer fram till oss senast den 15 januari 2003. Skriv till: QUESTIONS AND ANSWERS 01/03, Liahona, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA. Eller skicka e-post till cur-liahona-imag@ldschurch.org. Du kan skriva på ditt eget språk — på maskin, dator eller läsligt för hand. För att vi ska ta ditt svar under övervägande måste det innehålla fullständigt namn, ålder, hemadress samt församling och stav (eller gren och distrikt). Skicka med ett fotografi (returneras inte).

FRÅGA: Förr om åren har jag alltid köpt julklappar i en affär till mina syskon. I år skulle jag vilja ge dem något mer personligt och meningsfullt. Vilka andra slags gåvor skulle jag kunna ge dem? □

Ovärderliga gåvor

Gåvor som kommer från hjärtat är mycket värdefullare än allt annat du kan köpa för pengar. De kräver ofta mer kraft, tanke och uppoffringar, och därför betyder de mer för både givaren och mottagaren. Här följer några förslag på ovärderliga gåvor som du kan ge bort i julklapp.

✳ Ge dig själv som gåva till din familj och dina kära. Ägna dagen åt att göra vänliga saker för dina föräldrar och syskon. Du kan laga frukost, hjälpa till att slå in och överlämna julklappar eller diska efter middagen.

✳ Ge dina föräldrar lite ledighet. Ägna lite tid åt att passa dina småsyskon under julhelgen.

✳ Erbjud dig frivilligt att hjälpa till vid ett soppkök eller någon form av stödboende, eller annan lämplig hjälpverksamhet.

✳ Besök någon som är sjuk eller gammal. Be honom eller henne att berätta om en jul förr i tiden.

✳ Uttryck din kärlek till och tacksamhet för Frälsaren i dina böner.

✳ Vi vill att frid ska råda när det är jul. Om du har meningsskiljaktigheter med någon du inte kommer så bra överens med, försök då lösa dem.

✳ Du kan också bidra till friden genom att inte gräla med dina syskon. Försök behandla din familj så bra du någonsin kan.

✳ Skriv ett brev till dina föräldrar och tacka dem för det som de har gjort för dig.

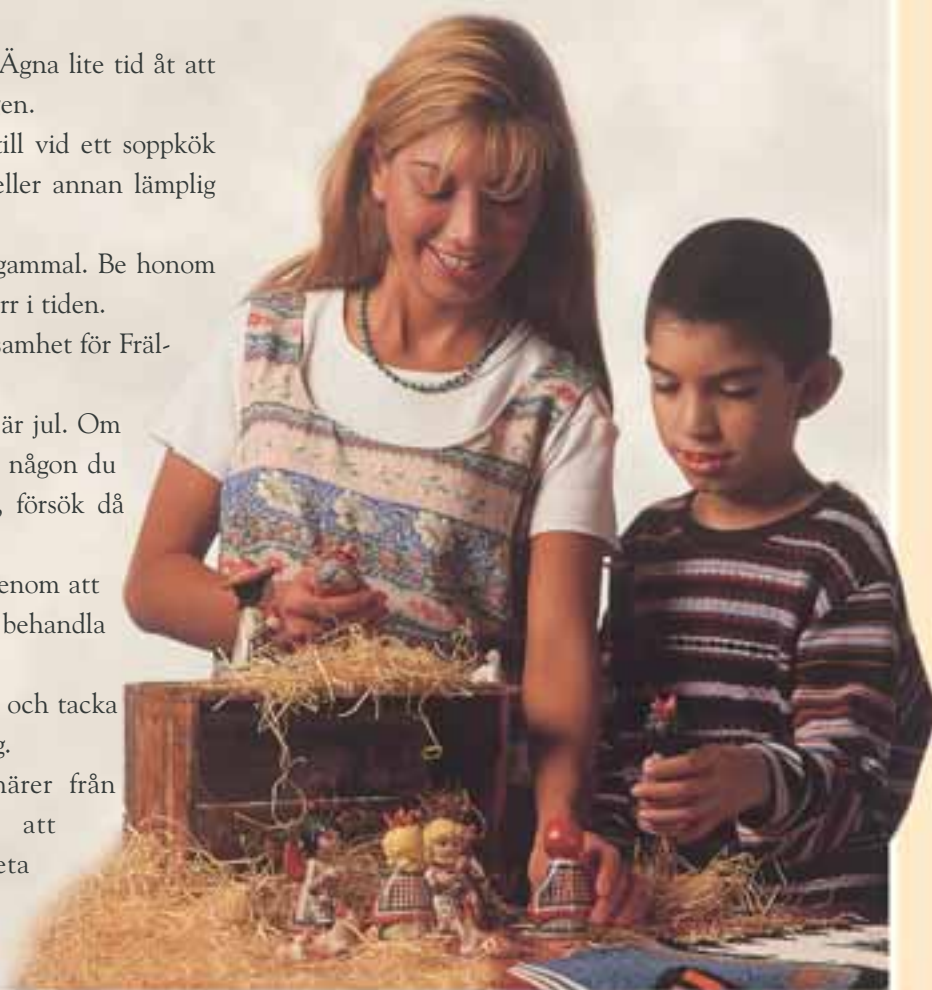
✳ Skriv brev till heltidsmissionärer från din församling eller gren för att uppmuntra dem och låta dem veta att du kommer ihåg dem i dina böner.

✳ Bädda din brors eller systers säng utan att låta någon få veta vem som gjorde det.

✳ Sitt barnvakt gratis så att dina föräldrar kan få njuta av en julkonsert, ett besök i templet eller av att få göra något annat på tu man hand.

✳ Läs julevangeliet för dina småsyskon och undervisa dem om Frälsaren (se Luk 2).

✳ Om du har sparat pengar genom att i år ge gratisgåvor i julklapp, kan du betala ett generöst fasteoffer nästa månad. □

Insvept i min mors kärlek

Bonnie Danielson

När jag var omkring tre eller fyra år gammal, var min mor Hjälpföreningens president i församlingen. Det verkade som om det ingick i hennes ansvar att alltid ha ett täcke på gång hemma hos oss. Titt och tätt strömmade systrar till vår källarvåning för att sätta sig och sy en stund. Mor trädde ofta en nål åt mig och lät mig också "quilta" tillsammans med syst-rarna. (Mina tafatta stygn avlägsnades tålmodigt när jag inte var närvarande.) Jag njöt av de här stunderna och lärde mig i unga år att både älska att quilta och älska Hjälpföreningen.

Min mor dog plötsligt när jag var bara fem år gammal. Det var inte förrän många år senare som jag förstod att hon gett mig en stor kärleksgåva. Den jul jag fyllde 19 år är en av de jular jag alltid ska minnas, för det var då jag fick denna högst dyrbara gåva från min mor, fastän hon gått bort 14 år tidigare.

Jag visste ingenting om det, men innan min mor dog hade

Plötsligt slog det mig. Jag visste precis varför jag hade fått det täcket. Jag vek upp det och svepte det runt hans lilla kropp. "Jag har fått detta täcke så att mormor kan ge dig kramar fastän hon är i himlen", sade jag.

hon sytt ihop små tygbitar som skulle bli överdelar till två speciella täcken, ett till min äldre bror och ett till mig. Hon hade använt sig av tyger från våra klänningar och skjortor. Men hon hade dött innan hon hunnit sy ihop bitarna och vaddsticka täckena.

När jag fyllde 19 tyckte min äldre syster att det var dags att göra färdigt täckena till min bror och mig, och hon bad Hjälpföreningen i församlingen om hjälp att avsluta dem. Systrarna sydde de invecklade stygnen utan att veta hur mycket det skulle ha glatt min mor.

När jag på juldagen fick mitt täcke, var det en gåva jag uppskattade av hela mitt hjärta. Men jag hade ingen aning om hur mycket den senare skulle komma att betyda för mig.

Åren gick och jag gifte mig och fick egna barn. Jag förvarade täcket i en plastpåse i en låda för att det inte skulle komma till skada eller bli slitet. En dag tog jag fram och tittade i beundran på det, när en av mina små pojkar kom in i rummet och frågade var jag fått täcket ifrån. Jag förklarade för honom att hans mormor hade gjort det till mig innan hon dog.

"Vem är mormor?" frågade min lille son.

Det smärtade mig mycket att mina barn aldrig hade känt den mor som jag älskade så mycket. Det gjorde mig ont att hon inte kunde krama dem och på sitt milda, vänliga sätt kunde säga

hur mycket hon älskade dem. Jag förklarade än en gång för min son att mormor, min mor, var en speciell person i himlen som älskade honom.

"Varför har *du* fått det täcket, mamma?" frågade han.

Plötsligt slog det mig. Jag visste precis varför jag hade fått det täcket. Jag vek upp det och svepte det runt hans lilla kropp. "Jag har fått detta täcke så att mormor kan få ge dig kramar fastän hon är i himlen", sade jag.

Ett stort leende spred sig över hans ansikte, och jag såg att detta var det bästa svar jag kunde gett honom.

Sedan dess har täcket kommit fram ur lådan mycket oftare. Närhelst någon i familjen skadat sig, är ledsen eller i behov av extra kärlek, är täcket till stor tröst. Jag älskar att röra vid det, för jag vet att min mor också har rört vid det med sina händer.

Många år har gått och jag kan nu quilta på rätt sätt. Mina systrar och jag har tillbringat många timmar runt quilt-ramarna och talat om vår mor. Eftersom jag är yngst berättar mina systrar om henne för att hjälpa mig lära känna henne bättre. Oavsett hur många berättelser jag hör, har inget hjälpt mig eller mina barn mer att vända våra hjärtan till min mor än det täcke jag fick i julklapp när jag fyllde 19 år.

Bonnie Danielson är medlem i Rancho Del Mar Parks församling, Alma stav, Chandler, Arizona.

Låt julen bli en del av livet

Julia María Cortés de Peluso

Några dagar före jul gick jag till ett välbesökt shoppingcenter i Buenos Aires för att göra några ärenden. Precis som alla andra stannade jag för att titta på juldekorationerna som verkade finnas överallt. "Om jag bara hade sådana dekorationer att julpynta mitt hem med", tänkte jag.

På hemvägen stannade bussen vid ett litet torg. På en bänk satt en välkammad yngre man i prydliga kläder och skor. Han log, talade med och framför allt lyssnade på en äldre man med långt hår och skägg. Den äldre mannens kläder var smutsiga och slitna, och han hade inga skor på sig. Bänken verkade vara hans hem.

Jag tänkte på den starka kontrasten mellan de två männen — i fråga om utseende, ålder och ställning i livet. Vilket nöje det var att se dem tala med varandra, särskilt därför att den äldre mannen hade mycket att säga och verkligen tycktes njuta av samtalet. I det ögonblicket kände jag att julen hade kommit. Det fanns inga tindrande ljus, inga dekorationer, inga girlander, inga julgranar — bara någon som gav av sin tid i gåva, som bara lyssnade på en annan med respekt. Det fanns inget förakt, ingen förutfattad mening, ingen självishet, ingen diskriminering, inget högmod.

Det var då jag insåg att vi kan ge sådana kärleksgåvor hela året om. Vi kan tända små hoppets lågor hos alla som behöver dem.

Jag lovade mig själv att aldrig mer låta julförberedelserna hindra mig från att låta julen bli en del av livet.

Julia María Cortés de Peluso är medlem i Villa Elvira församling, Villa Elvira stav La Plata, Argentina

En vit jul i Ecuador

Carl Grossen

Som nykomling på missionsfältet var jag ivrig att se hur man skulle fira julen i Guayaquil i Ecuador, där jag verkade.

Jag visste att vi inte skulle få någon vit jul som jag var van vid. Tankarna gick till kalkonmiddagarna, julklapparna, ljusen och julsångerna, och jag började längta efter de jultraditioner som jag var van vid.

Min kamrat och jag kände i ännu högre grad vikten och ansvaret att sprida Jesu Kristi återställda evangelium så att julen skulle bli mer betydelsefull.

En decemberdag kom vi till señor Torres enkla hem och där blev vi varmt välkomnade. Han berättade för oss att han väntat på och bett om att finna sanningen i åtta år. I två månader hade min kamrat och jag gått förbi hans hus varje dag utan att

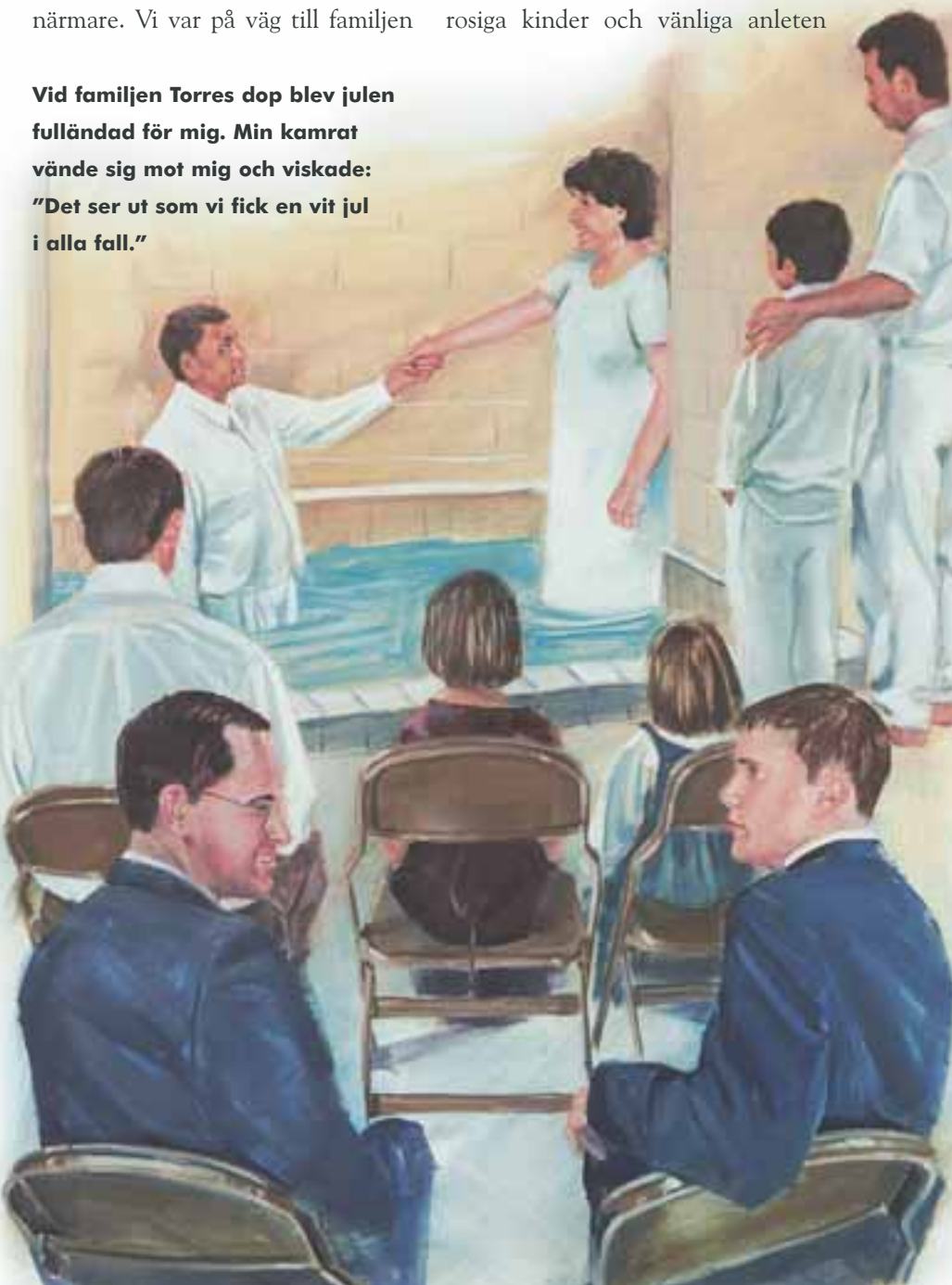
stanna vid hans dörr. Señor Torres sade: "Jag ville alltid hejda er och ställa frågor om er kyrka, men ni gick alltid så fort att jag trodde att ni var alltför upptagna för att ha tid för mig." Böner hade blivit besvarade. Vi började med stor glädje undervisa señor Torres och hans familj.

Juldagen kom närmare och närmare. Vi var på väg till familjen

Torres hem för att besöka dem för fjärde gången, och vi kunde knappt vänta tills vi fick träffa dem igen. Innan vi knackade på dörren såg vi något genom fönstret som rörde oss djupt.

Det fanns något vackert hos hela familjen som verkade komma inifrån. Deras kärleksfulla ögon, rosiga kinder och vänliga anleten

Vid familjen Torres dop blev julen fulländad för mig. Min kamrat vände sig mot mig och viskade: "Det ser ut som vi fick en vit jul i alla fall."

lyste i det svagt upplysta rummet. Under en gran som stod på ett bord i ett hörn stod en julkrubba i miniatyr som berättade om en liten familj i ett stall. Två små flickor lutade sig ivrigt över sin mammas axel, när hon läste ur *Evangeliets principer*, en bok som vi gett henne. Det äldsta barnet, åttaårige Victor, tittade uppmärksam på sin far när denne spelade "Stilla natt" på xylofon.

Victor såg oss och sprang och öppnade för oss. Vi stämde in i sången och sjöng "Stilla natt" på spanska. Sedan bad de oss sjunga den på engelska, och sedan sjöng vi alla tillsammans på spanska.

Syster Torres sade att innan vi berättade om evangeliet för hennes familj, hade hon inte haft någon lust att fira jul. Men nu hade bilderna av Kristus, julmusiken och krubban tagits fram ur skåpen, där de legat och samlat damm de senaste tre åren. Julens sanna anda hade återställts när vi framförde evangeliets budskap. Som Herrens tjänare, och genom att vittna om hans namn, hade vi bidragit till att Jesus Kristus återfick sin plats i familjens julfirande.

Den tredje veckan i december blev julen fulländad för mig när jag såg broder och syster Torres och Victor, alla klädda i vitt, gå ner i dopets bad och bli medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Min kamrat vände sig mot mig och viskade: "Det ser ut

som vi fick en vit jul i alla fall." Jag kunde inte begära en mer meningsfylld jul.

Carl Grossen är medlem i Crescent Parks tredje församling, Crescent Parks stav, Sandy, Utah

Den gåva min far gav mig

Ruth M Anderson

Jag har nu barnbarns barn, men jag skall aldrig glömma en jul jag var med om när jag själv var barn.

Vi var 14 barn i familjen och vi bodde i en stad på landsbygden. Vi var mycket fattiga på världsliga ting, även om jag inte visste det då. En familj i vår stad var ännu fattigare än vi. Mamman hade dött. Pappan arbetade på annan ort och lämnade de äldre barnen att ta hand om sina småsyskon.

När vi hade öppnat våra julklappar talade min pappa med oss om denna moderlösa familj och om att de kanske inte hade fått några klappar. Han föreslog att var och en av oss skulle välja något av det vi nyss fått och lägga det i en låda, tillsammans med mat och andra godsaker, och ge det till den här familjen.

Jag hade fått tre presenter — en docka, ett halsband och ett klädesplagg. Vilket svårt beslut för mig! Jag behövde kläderna, och jag ville så gärna ha dockan, men halsbandet gnistrade och var så sött. Efter en

stund lade jag tveksamt halsbandet i lådan.

Det var mörkt på julafton när pappa knäppte våra rockar och satte oss alla i vår hästdragna släde. Vi satte lådan på familjens farstuttrappa, utan att tala om vem givaren var.

Söndagen därpå såg jag halsbandet runt halsen på en flicka i min ålder. Hon berättade ivrigt för mig att jultomten hade satt en låda med julklappar hos dem på julaftonen. Naturligtvis hade våra föräldrar fått oss att lova att bevara hemligheten. Pappa hade sagt att bästa sättet att ge är att vara anonym. Men jag kan inte säga att det var roligt att se det som varit mitt halsband runt någon annans hals.

Även om det inte var en lätt läxa jag lärde mig den gången, inser jag nu vilken stor inverkan denna händelse har haft på mitt liv. Som barn trodde jag att pappa bad mig om att avstå från en gåva, men senare förstod jag att han i själva verket gav mig en av de värdefullaste gåvor jag någonsin fått. Hur mycket han måste ha älskat mig, för att lära mig att det är mycket viktigare att *visa* någon *kärlek* än att *äga* någonting! Min fars exempel på kärlek har hjälpt mig förstå hur mycket vår himmelske Fader älskar oss, han som gav oss den största gåvan av alla när han gav oss sin enfödde Son.

Ruth M Anderson är medlem i North Logans tredje församling, Green Canyons stav, North Logan, Utah.

Hon kom med ljuset

Muriel Robinson

För många år sedan flyttade min make Ken och jag till Provo i Utah, så att han skulle kunna gå på Brigham Young-universitetet. Ken åkte dit i förväg, köpte en stor husbil och ordnade så att vattnet, gasen och strömmen skulle slås på innan vi kom med flyttlasset.

Vi anlände till Provo en kall decemberkväll. Alla våra saker stod packade på en lastbil som vi hyrt. Vi var trötta och spända efter den långa färden. Jag som var gravid i sjätte månaden kände verkningar av städningen, packningen och resan. Shawna, vår 15 månader gamla dotter, var trött och kinkig.

När vi öppnade dörren till vårt hem slog en ström av kall luft mot oss. Strömmen och vattnet hade slagits på, men av någon anledning hade inte gasen blivit påslagen. Alltför trötta för att göra något annat lade vi en madrass på golvet och kopplade in en elektrisk filt för att kunna hålla värmen. Vi försökte somna med vår dotter mellan oss, men hon grät nästan hela natten. När morgonen kom var vi nästan lika trötta som när vi gick och lade oss.

Efter att ha lastat ur bilen åkte Ken för att lämna tillbaka den. Han skulle också tala med gasbolaget och ordna så att en telefon installerades. Jag klädde på Shawna vinteroverallen. Sedan satte jag henne i en

Kvinnan som stod där darrade av köld, med såplödder upp till armbågarna. Hon presenterade sig som Hjälpföreningens president i grenen och sade att Anden hade sänt henne.

stor fåtölj, där hon kunde leka med några leksaker medan jag började packa upp kartongerna.

När jag packade upp vår elektriska stekpanna, bestämde jag mig för att värma vatten i den för att tvätta ur skåpen. När jag vred på kranen i köket, lossnade den och vatten sprutade upp i luften. Jag försökte stänga av vattnet under diskbänken, men lyckades inte. Jag letade febrilt efter en huvudkran någonstans i huset. När jag äntligen fann den var köket och vardagsrummet översvämmade.

Medan jag desperat började flytta bort kartongerna så att de inte skulle stå i vatten, kände Shawna av paniken och började skrika. Med henne på ena armen fortsatte jag att försöka lyfta kartongerna med andra armen.

I det ögonblicket började jag få födslovärkar. Nu var jag verkligen panikslagen. Jag kände inte någon i närheten, och jag kunde inte ringa efter hjälp eftersom jag inte hade någon telefon. Desperat bad jag: "Snälla himmelske Fader, hjälp mig!"

Jag glömmer aldrig knackningen på dörren några minuter senare. Kvinnan som stod där darrade av köld, med såplödder upp till armbågar. Hon presenterade sig som Amalia Van Tassel, Hjälpföreningens president i grenen, och sade att Anden hade sänt henne.

Senare fick jag höra att Amalia hade stått och diskat, när hon kände sig manad att se hur det stod till med den nya familj som just flyttat in.

Eftersom hon kände att det var bråttom, ropade hon till sin äldsta dotter att hon skulle se till de andra barnen och, utan att ens ta sig tid att torka händerna eller ta på sig kappan, sprang hon till min dörr.

Amalia fick mig att lägga mig ner. Hon tröstade Shawna, torkade upp så mycket hon kunde och bjöd vår familj på middag. Hon gav ljus, trygghet och tröst i det mörka decembermörkret denna dag. Vilan fick förvärkarna att stanna upp, Ken lagade vasken, gasbolaget kopplade in gasen och bärbara värmefläktar torkade upp den blöta mattan.

Jag har alltid varit tacksam till min himmelske Fader för att han besvarade min bön den dagen och för Hjälpföreningens kärleksfulla president som snabbt följde den Helige Andens maningar.

Muriel Robinson är medlem i Sunset Heights tredje församling, Sunset Heights stav, Orem, Utah

Julens lilla underverk

Författaren anonym

Julen 1996 verkade jag som missionär i södra Spanien. Min kamrat, syster Noel,* var fylld av entusiasm och hade gåvan att kunna älska alla människor. Många gånger såg jag Kristi kärlek återspeglas i hennes ansikte.

Syster Noel och jag arbetade av allt vårt hjärta i den lilla staden

Andalusian, där medlemmarna älskade oss och verkade glada att ha missionärer ibland sig. Det var en speciell tid och vi kunde känna julens anda på gatorna och från medlemmarna i församlingen. Syster Noel och jag hade båda fått små julklappar från våra familjer, vänner och hemmaförsamlingar, så vi hade massor av godis.

Nästan alla vi kände verkade lyckliga, utom familjen Fernández. Pappan hade inget arbete och inga pengar till att köpa julklappar till barnen. När min kamrat fick höra detta, tyckte hon att vi måste hjälpa dem på något sätt. Vi började tala om hur vi skulle kunna vara till hjälp.

Med hjälp av en medlem i församlingen samlade vi ihop de godsaker våra familjer hade skickat. Med pengarna vi fått köpte vi leksaker till barnen.

Familjen Fernández blev stormförtjusta och överraskade. Men det lilla underverket slutade inte där. Tack vare den lilla tjänst vi kunde göra, blev min kamrat och jag också välsignade med starkare kärlek till alla medlemmarna.

Tack vare min kamrat lärde jag mig att det är bättre att ge än att få. Det gav mig stor glädje att ge något till en familj som behövde det mycket mer än jag gjorde. Jag kommer alltid att vara tacksam för syster Noel, som lärde mig att det kan vara jul varje dag om vi delar med oss av Frälsarens kärlek till andra. □

** Namnet har ändrats.*

VÅR LILLA GÅVA

Joshua DeMoux ILLUSTRATION DILLEEN MARSH

Det var vår första jul hemifrån. Äldsterna Heemeyer, Bright, Kehoe, Schulze, Westover och jag hade alla samlats i samma lägenhet på julaftonen. Vi hoppades att tillbringa kvällen tillsammans som ett missionärsdistrikt skulle göra det lättare att fira jul borta.

Klockan var omkring halv sex på eftermiddagen och vi kände oss alla lite modfärliga. Den senaste tiden hade det varit svårt att bestämma tid med undersökare och finna nya att undervisa. "Kom tillbaka efter jul", sade alla.

När vi pratat med varandra några minuter, föreslog äldste Schulze att vi skulle gå hem till våra undersökare och några av medlemmarna och sjunga julsånger för dem. Vi tyckte alla att det var en god idé och gjorde därför upp ett kort program. Vi skulle börja med två psalmer och ge ett andligt budskap. Sedan skulle vi avsluta med en annan psalm och bön. Hela programmet skulle bara ta 20 minuter, men vi kände oss alla mycket nöjda med det.

Innan vi gick, knäböjde vi i bön. Sedan gav vi oss ut i kylan till södra delen av Chicago.

Först gick vi hem till en medlem vars dotter och två barnbarn undersökte kyrkan. Vi var visserligen ingen tabernakelkör, men för att vara sex äldster lät det ganska bra. När vi presenterat vårt program, sade familjen att vår "julkapp" var den bästa de någonsin fått.

Snart stod vi i en annan lägenhet och sjöng för en ny familj. Varje besök ökade vår entusiasm och glädje. Överallt möttes vi av samma reaktion: "Det här är den bästa julkapp vi fått. Ni har verkligen fört julens anda till vårt hem."

Den kvällen lärde jag mig att bättre förstå julens sanna innebörd — att Jesu Kristi evangelium handlar om att dela med sig och tjäna andra människor. Och medan vi var upptagna med att tjäna både andra och Frälsaren, kände vi oss faktiskt inte lika långt hemifrån. □

Joshua DeMoux är medlem i Wandamere församling, Salt Lake södra stav.

GLÄD ER ÅT TEMPLETS VÄLSIGNELSER

Välj under bön ut och läs skriftställen och lärdomar i detta budskap som fyller behoven hos de systrar du besöker. Berätta om egna upplevelser och bär vittnesbörd. Uppmuntra dem du undervisar att göra detsamma.

Jesaja 2:2–3: "Det skall ske i den yttersta tiden att det berg där HERRENS hus är skall stå fast grundat och vara högst bland bergen, upphöjt över höjderna. Alla hedna-folk skall strömma dit. Ja, många folk skall gå i väg och säga: 'Kom, låt oss gå upp till HERRENS berg ... Han skall undervisa oss om sina vägar, så att vi kan vandra på hans stigar.'"

Äldste David B Haight i de tolv apostlarnas kворum: "Kom till templet värdigt och regelbundet. Därigenom välsignar du inte bara de avlidna utan du kan också själv fritt ta del av den utlovade personliga uppenbarelse som välsignar ditt liv med kraft, kunskap, ljus, skönhet och sanning från höjden, vilken kommer att leda dig och dina efterkommande till evigt liv. Vem skulle inte vilja få dessa välsignelser som beskrevs av profeten Joseph Smith vid invigningen av templet i Kirtland. Han sade: 'Vi bedja dig, helige Fader, att dina tjänare måtte komma ut ur detta hus beväpnade med din kraft och att ditt namn måtte vara med dem och din

härlighet runt omkring dem samt dina änglar hava vård över dem' (L&F 109:22).

Tala om vad du har upplevt för dina barn och nära och kära när du kommer hem från templet. Tala inte om de heliga förordningarna utan om den kärlek och kraft som visar sig genom dem.

... Dina ständiga positiva kommentarer om vad du upplevt i templet skapar en önskan hos dina barn att få samma välsignelser och ger dem en stark motivation att motstå de frestelser som kan göra dem ovärdiga templets välsignelser" ("Kom till Herrens hus", *Nordstjärnan*, jul 1992, s 17).

President Howard W Hunter (1907–1995): "Herren vill att hans folk skall känna sig motiverade att komma till templet. Jag upprepar vad jag tidigare har sagt: Det skulle behaga Herren om alla vuxna

medlemmar är värdiga och har en tempelrekommendation, även om ni inte bor så nära ett tempel att ni kan använda den med en gång eller ofta. De saker som vi måste göra, och inte får göra för att vara värdiga en tempelrekommendation, är samma saker som garanterar att vi blir lyckliga både som enskilda och familjer" (se "Ett tempelmotiverat folk", *Nordstjärnan*, maj 1995, s 6).

President Gordon B Hinckley: "Varje man eller kvinna som kommer till templet är en bättre man eller kvinna när de lämnar den byggnaden än de var när de gick in. Det är någonting märkligt som händer oss alla ... Har du några problem eller bekymmer? Behöver du få frid i ditt hjärta och en möjlighet att föra ett förtroligt samtal med Herren och meditera över hans vägar? Ta dig till Herrens hus, känn hans Ande där och var ensam med honom, så kommer du att uppleva en frid som du inte kan finna någon annanstans" (stavskonferens, Wandsworth, England, 27 aug 1995).

■ På vilka sätt kan templets förordningar och förbund påverka vårt liv?

■ Hur kan vi undervisa familjemedlemmar och andra om templet så att de vill leva värdiga att komma dit.

■ Hur kan vårt julfirande bli mer meningsfyllt genom vår kunskap om templets välsignelser? □

K RÄTTFÄRDIGHETENS KVINNOR

Mer än någonsin behöver vi kvinnor med tro, dygd, vision och kärlek som hör och som hörsammar Herrens röst.

Äldste M Russell Ballard
i de tolv apostlarnas kворum

Mitt ämne är något som ligger mig mycket varmt om hjärtat. Jag har varit gift med syster Ballard i 50 år. Den underbaraste dagen i mitt liv var den dag jag träffade Barbara Bowen. Den dag då vi gifte oss i Salt Lake-templet var en mycket betydelsefull dag för oss. Vi är föräldrar till två söner och fem döttrar. Detta att jag är far till fem döttrar och farfar och morfar till 22 flickor bland barnbarnen gör mig kanske till expert ifråga om kvinnor.

Eftersom jag har funderat på den tid vi har framför oss, tror jag att detta budskap är väsentligt för både män och kvinnor. Därför vill jag uppmuntra männen att under bön begrunda dessa ord: Ert liv påverkas i hög grad av kvinnor — era hustrur, era döttrar och dem som ni har förmånen att få arbeta och tjäna tillsammans med i kyrkan.

Låt mig få förklara genom att citera ur ett brev som en kvinna skickade till kyrkans huvudkontor. Hon skrev:

”Jag har en underbar make och underbara barn som jag älskar djupt. Jag älskar Herren och hans kyrka mer än jag i ord kan uttrycka. Jag vet att kyrkan är sann! Jag vet

att jag inte borde känna mig nedslagen i fråga om mig själv. Ändå har jag nästan hela livet upplevt en identitetskris. Jag har aldrig vågat tala högt om hur jag känner mig, utan har gömt mig bakom det stora, säkra leende jag varje vecka visar upp i kyrkan. I många år har jag tvivlat på att jag haft något annat värde förutom i min roll som hustru och mor. Jag har oroat mig för att männen är till för att ha glädje, men kvinnorna är till för att bli förbisedda. Jag längtar efter att få känna att jag, som kvinna, är betydelsefull för Herren.”

Jag skulle vilja svara på den fråga som ligger till grund för denna trofasta kvinnas oro. Högaktar Herren kvinnorna? Är kvinnorna betydelsefulla för Herren? Svaret är ja — ett rungande ja!

KVINNORS VÄRDE

Äldste James E Talmage (1862–1933) i de tolv apostlarnas kворum sade att ”Jesus Kristus är kvinnans och kvinnlighetens största förkämpe” (*Jesus Kristus*, 3:e utgåvan [1916], s 475). Jag tror det är sant. Första gången Herren bekände sig vara Kristus, var för en samaritisk kvinna vid Jakobs brunn. Han undervisade henne om livets vatten och sade enkelt: ”Det Är Jag” (Joh 4:26). Och det var till Marta han sade: ”Jag är uppståndelsen och livet ... var och en som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö” (Joh 11:25–26).

Mitt under sina svåraste plågor på korset hade Fräsaren en person i tankarna — sin mor — när han i

Herren har en
speciell kärlek till
rättfärdiga kvinnor —
kvinnor som strävar efter
att leva och tjäna som
kvinnor av Gud.

detta fruktansvärda men segerrika ögonblick bad Johannes den älskade att ta hand om henne som om hon var hans egen mor (se Joh 19:26–27).

Ni kan vara säkra på detta: Herren har en speciell kärlek till rättfärdiga kvinnor — kvinnor som inte bara är trofasta utan fyllda av tro, kvinnor som är optimistiska och gladlynta eftersom de vet vilka de är och vart de är på väg, kvinnor som strävar efter att leva och tjäna som Guds kvinnor.

Det finns de som tror att Herren favoriserar männen eftersom de ordinerats till att bära prästadömet. Alla som tror det förstår inte den stora lycksalighetsplanen. Både mannens och kvinnans förjordiska och jordiska natur angavs i detalj av Gud själv, och det tillhör helt enkelt inte hans egenskaper att förringa något av hans barns uppgifter och ansvar.

Som president Joseph Fielding Smith (1876–1972) förklarade: "Herren erbjuder sina döttrar varje andlig gåva och välsignelse som hans söner kan få" (Conference Report, apr 1970, s 59). Alla, både män och kvinnor, erhåller den Helige Andens gåva och är berättigade till personlig uppenbarelse. Vi kan alla ta på oss Herrens namn, bli Kristi söner och döttrar, ta del av förordningarna i templet, varifrån vi kommer begåvade med kraft, ta emot evangeliets fullhet och uppnå upphöjelse i det celestialet. Dessa andliga välsignelser är tillgängliga för både män och kvinnor, alltefter deras trofasthet och deras ansträngningar att få dem.

Det grundläggande syftet med jordens skapelse är att förse Guds andebarn med fortsatt möjlighet att uppnå upphöjelse och evigt liv. Gud sade till Mose:

"Och jag, Gud, skapade människan till min egen avbild, till min Enföddes avbild skapade jag henne, man och kvinna skapade jag dem.

Och jag, Gud, välsignade dem och sade till dem:

Varen fruktsamma och föröken eder, och uppfyllen jorden" (Moses 2:27–28).

Varje rättfärdig man och kvinna har en viktig roll att spela i Guds rikes tillväxt.

Kyrkans tillkännagivande om familjen bekräftar att Gud inte har tagit tillbaka eller ändrat denna befallning. Första presidentskapet och de tolv apostlarna "förkunnar högtidligen att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämelse" ("Familjen — Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, oktober 1998, 24).

Denna lära får ibland kvinnor att fråga sig: "Har kvinnan ett värde endast i sin roll som hustru och mor?" Svaret är klart och tydligt: Nej. Även om det inte finns något en kvinna kan göra som har ett mer långtgående, evigt inflytande än att fostra sina barn att vandra i rättfärdighet, är moderskapet och äktenskapets status inte

enda måttstocken för en kvinnas värde. En del kvinnor har inte fått förmånen att gifta sig eller få barn i det här livet, men om de är värdiga kommer dessa välsignelser senare. Män och kvinnor som har fått förmånen att bilda familj kommer naturligtvis att hållas ansvariga för detta oersättliga, eviga förvaltare. Även om ni inte kan göra något viktigare för samhället, kyrkan eller för vår himmelske Faders barns eviga bestämelse, än det ni gör som mor eller far, är inte moderskap och faderskap enda måttet på godhet eller på hur någon accepteras av Herren. Varje rättfärdig man och kvinna har en betydelsefull roll att spela i Guds rikes tillväxt.

BEKYMRADE ÖVER SATANS VRÅGBILD

Jag har en djup och bestående känsla för kvinnor och för den avgörande betydelse de har i varje viktigt sammanhang — särskilt i familjen och i kyrkan. Jag har talat i kraftfulla ordalag om den roll kvinnor måste spela

i kyrkans råd (se "Styrkan i råd", *Nordstjärnan*, november 1993, s 76–78). Vi kan inte fullgöra vår uppgift som kyrka utan kvinnornas inspirerade insikter och stöd.

Av den anledningen är jag bekymrad över det jag ser hända med några av våra unga kvinnor. Satan vill att ni ska klä er, tala och uppföra er på ett onaturligt och nedbrytande sätt i ert umgänge med unga män. Motståndaren har stor framgång med att förvränga inställningen till könen och rollerna och till familjen och den enskildes värde. Han är upphovet till den utbredda förvirring som råder rörande kvinnors värde, uppgift, insatser och unika egenskaper. Vår tids populära kultur som förkunnas av varje form av media, från film till Internet, prisar den sexiga, vågade och socialt aggressiva kvinnan. Dessa vrågbilder smyger sig in i några av våra egna kvinnors tänkesätt.

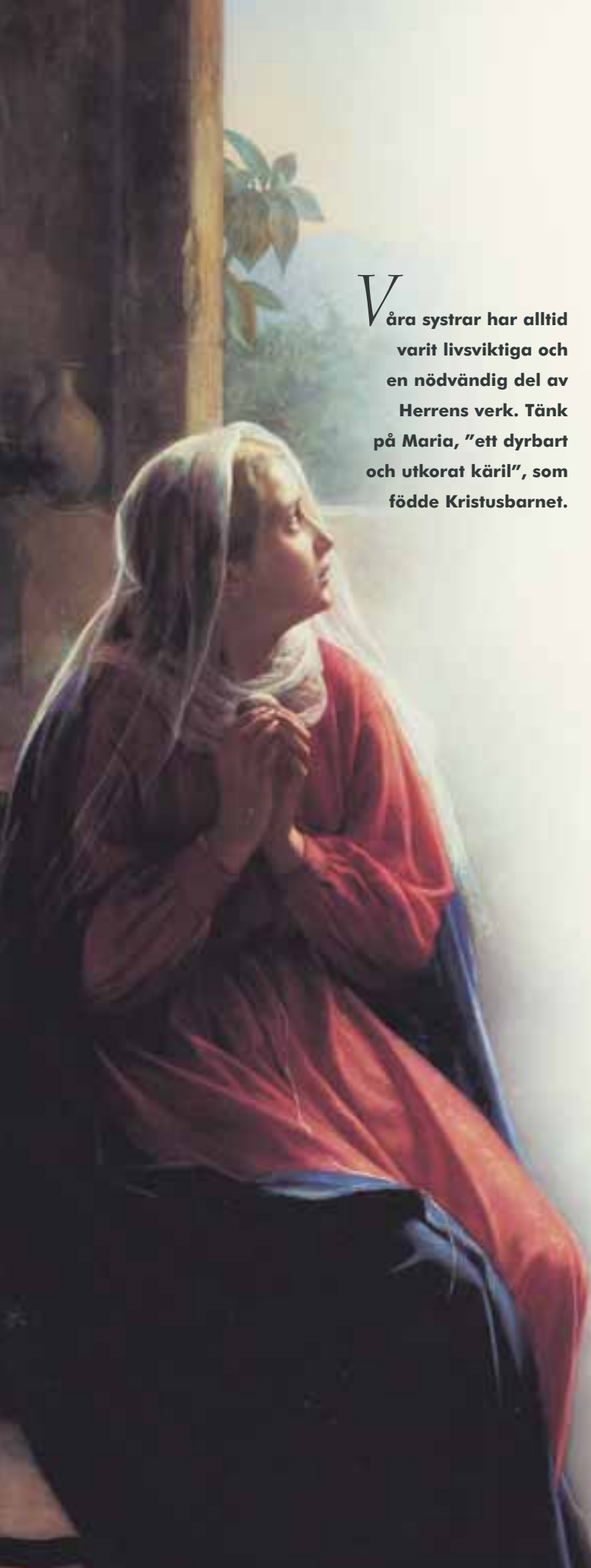
Min innerliga önskan är att klargöra vad vi i kyrkans presiderande råd känner för systerarna i denna kyrka, vad vår himmelske Fader känner för sina döttrar och vad han förväntar sig av dem. Mina kära systrar, vi tror på er. Vi tror på och räknar med er godhet och er styrka, era anlag för dygd och tapperhet, er vänlighet och ert mod, er styrka och uthållighet. Vi tror på er uppgift som kvinnor av Gud. Vi har fått klart för oss att ni är det känslomässiga (och ibland andliga) bindemedel som håller samman familjer och ofta församlingsfamiljerna. Vi tror helt enkelt att kyrkan inte kan uträtta det den måste uträtta utan er tro och trofasthet och er naturliga tendens att sätta andras välbefinnande framför ert eget. Och vi tror på er andliga styrka och fasthet. Vi tror att Guds plan är att ni ska bli drottningar och få ta emot de högsta välsignelser någon kvinna kan få i tid eller evighet. Å andra sidan är det Satans plan att få er att bli så upptagna av världens ytligt attraktiva lögnar om kvinnan, så att ni helt försummar det som ni kom hit för att göra och bli. Kom ihåg att Satan vill att vi skall bli "olyckliga, liksom han själv är" (2 Nephi 2:27). Förlora aldrig er värdefulla identitet genom att göra något som skulle kunna

Första gången Herren tillkännagav att han var Kristus, var för en samaritisk kvinna vid Jakobs brunn. Han undervisade henne om levande vatten och sade helt enkelt: "Det Är Jag"

äventyra den utlovade eviga framtid som er himmelske Fader har berett för er.

För att ni unga män inte ska känna er alltför trygga medan jag koncentrerar mig på kvinnorna, så har ni en viktig roll i allt detta. Ni är ibland anledningen till att våra unga kvinnor distraheras i sin eviga uppgift här på jorden. Låt kvinnorna i ert liv veta att ni vill att de ska vara Guds kvinnor och inte världens kvinnor. Herren förväntar sig att ni ska beskydda hans döttrar. Stor kommer er ånger att vara om ni berövar någon ung kvinna hennes dygd och renhet.

Våra systrar har alltid varit livsviktiga och en nödvändig del av Herrens verk. Tänk på Maria, "ett dyrbart och utkorat käril", som födde Kristusbarnet.

KVINNOR ÄR LIVSVIKTIGA I HERRENS VERK

Min uppriktiga vädjan och bön är att unga män och kvinnor ska förstå att våra systrar alltid har varit livsviktiga och en nödvändig del av Herrens verk. Trofasta kvinnor har kämpat tappert för sanningens och rättfärdighetens sak redan före denna världens grundläggning. I sin syn om de dödas återlösning såg president Joseph F Smith (1838–1918) inte bara fader Adam och andra profeter utan också "vår ärorika moder Eva med många av hennes trofasta döttrar, som levat genom tidsåldrarna och tillbett den sanne och levande Guden" (L&F 138:39).

Tänk på den ojämförliga roll Eva spelade, på hennes agerande vilket satte Faderns stora plan i rörelse. Och på Maria, "ett dyrbart och utkorat käril" (Alma 7:10), som födde Kristusbarnet. Säkert finns det ingen som skulle kunna ifrågasätta dessa majestätiska kvinnors insatser.

Vår tidshushållning saknar inte sina hjältinnor. Oräkneliga kvinnor från varje kontinent och samhällsgrupp har gjort dramatiska insatser för Kristi sak. Tänk på Lucy Mack Smith, mor till martyrerna, profeterna Joseph och Hyrum, och farmor till president Joseph F Smith. Hennes ståndaktighet och hennes rättfärdighet under de mest påfrestande känslomässiga och andliga förhållanden hade säkert stor inverkan på hennes söner och fick dem att ståndaktigt fullgöra sin förutbestämda livsuppgift.

Vid det här laget kanske ni tänker: "Men jag då, vad kan jag bidra med? Jag är inte Eva eller Maria och inte heller Lucy Mack Smith. Jag är bara en vanlig, enkel människa. Kan jag bidra med något som är viktigt för Herren? Behöver han verkligen mig?" Kom ihåg att även de rättfärdiga som inte märks i någon hög grad också är värdefulla och, som en profet i Mormons bok sade, de är "icke mindre verksamma ibland folket" (Alma 48:19).

President Spencer W Kimball (1895–1985) besvarade denna fråga på följande sätt: "Både en rättfärdig man och en rättfärdig kvinna är en välsignelse för alla dem som berörs av deras liv.

... I världen innan vi kom hit, gavs trofasta kvinnor vissa uppgifter medan trofasta män förutorderades till vissa uppgifter inom prästadömet. Vi minns inte nu några detaljer ... vi har ansvar för det som för länge sedan förväntades av oss" (*My Beloved Sisters* [1979], s 37).

Varje syster i den här kyrkan som ingått förbund med Herren har ett gudomligt uppdrag att bidra till att rädda själar, att leda världens kvinnor, att stärka hemmen i Sion och att bygga upp Guds rike. Syster Eliza R Snow (1804–87), den andra i ordningen av Hjälpföreningens generalpresidenter, sade att "varje syster i den här kyrkan bör vara en rättfärdighetens predikare ... eftersom vi har fått större och högre privilegier än några andra kvinnor på jordens yta" ("Great Indignation Meeting", *Deseret Evening News*, 15 jan 1870, s 2).

Varje syster som står för sanning och rättfärdighet minskar det ondas inflytande. Varje syster som stärker och värnar om sin familj utför Guds verk. Varje syster som lever som en kvinna av Gud blir ett landmärke som andra kan följa, och hon sår frön av rättfärdigt inflytande som kommer att skördas under kommande decennier. Varje syster som ingår och håller heliga förbund blir redskap i Guds händer.

FRÄLSARENS EXEMPEL

Jag har fångslats av ett samtal mellan Gud Fadern och hans äldste och Enfödde Son, som är yttersta exemplet på hur man uppfyller sina förjordska löften. När Gud frågade vem som skulle komma till jorden för att bereda ett sätt för hela mänskligheten att frälsas och stärkas och välsignas, var det Jesus Kristus som helt enkelt sade: "Här är jag, sänd mig" (Abraham 3:27).

Liksom Frälsaren stod fram för att fullgöra sina

gudomliga ansvar, har vi fått utmaningen och ansvaret att göra detsamma. Om du undrar om du betyder något för Herren, föreställ dig då den inverkan du har när du åtar dig följande:

"Fader, om du behöver en kvinna till att fostra barn i rättfärdighet — här är jag, sänd mig."

"Om du behöver en kvinna som skyr det vulgära och klär sig anständigt och talar med värdighet och visar världen vilken glädje det är att hålla buden — här är jag, sänd mig."

"Om du behöver en kvinna som kan motstå världens lockelser genom att rikta blicken mot det som hör evigheten till — här är jag, sänd mig."

"Om du behöver en kvinna som ständigt är trofast — här är jag, sänd mig."

Fram till den dag då Herren kommer tillbaka behöver han, i varje familj, i varje församling, i varje samhälle, i varje nation, kvinnor som träder fram i rättfär-

dighet och genom sina ord och handlingar säger: "Här är jag, sänd mig."

Min fråga är: "Är du en av dessa kvinnor? Och lystrar ni män som bär prästadömet till samma uppfordran?"

Jag vet att de flesta av er vill göra det. Men hur gör ni det? Hur kan ni, i en värld fylld av vilseledande budskap om kvinnor och familjen — och om den betydelse båda har för Herren — ständigt svara Herren: "Här är jag, sänd mig"?

Till dem som verkligen vill leva upp till vilka de är, till dem som vill genomskåda Satans list och som till varje pris vill omvända sig om så behövs, har jag två förslag: För det första, lyssna till och följ dem som vi stöder som profeter, siare och uppenbarare. För det andra, lär er att höra Andens röst, eller Herrens röst som den meddelar sig genom den Helige Andens kraft.

Varje syster som lever som en kvinna av Gud sår frön av rättfärdigt inflytande som kommer att skördas under kommande decennier.

FÖLJ PROFETEN OCH APOSTLARNAS

Jag kan inte nog betona vikten av att lyssna till och följa profeten och apostlarna. I dagens värld, där teve- och radiokommentatorer 24 timmar om dygnet spyr ut motstridiga åsikter, där marknadsförare tävlar om allt från era pengar till er röst, finns det en tydlig, ofördärvad röst som ni alltid kan lita på. Det är den levande profetens och apostlarnas röst. Deras enda motiv är "edra själars eviga välfärd" (2 Nephi 2:30).

Tänk på det! Tänk på det värdefulla i att ha en informationskälla som ni alltid kan lita på, som alltid har era eviga intressen varmt om hjärtat, och som alltid framhåller inspirerade sanningar. Det är en enastående gåva och vägledning.

I november 2000 talade president Hinckley till ungdomarna vid en brasafton för hela kyrkan (se "En profets råd till och förbön för ungdomar", *Liahona*, april 2001, s 30–41). Har ni unga vuxna läst hans budskap och känt igen sådant som ni behöver undvika eller göra annorlunda? Jag känner en sjuttonåring som strax före profetens tal hade gjort hål i öronen för andra gången.

Hon kom hem från brasaftonen, tog av sig det andra paret örhängen och sade till sina föräldrar: "Om president Hinckley säger att vi bara bör ha ett par örhängen, då räcker det med ett par för mig."

Att ha två par örhängen kanske, eller kanske inte, får eviga konsekvenser för denna unga kvinna, men hennes vilja att lyda profeten får det. Och om hon lyder honom nu, i fråga om något så relativt enkelt, hur mycket lättare blir det då inte att följa honom när viktigare ting står på spel.

Jag ger er ett löfte. Det är ett enkelt löfte, men det är sant. Om ni lyssnar till den levande profeten och apostlarna och lyder vårt råd, kommer ni inte att gå vilse.

LÄR ER ATT HÖRA ANDENS RÖST

Om ni vill undvika Satans snaror, om ni behöver ledning när alternativen ni har framför er är förvirrande och invecklade, lär er då att höra Herrens röst så som den meddelas genom den Helige Anden. Och gör sedan vad den säger till er att göra.

Nephi förklarade tydligt att den Helige Anden "är Guds gåva till alla dem som flitigt söka honom" och att "den som flitigt söker skall finna" (1 Nephi 10:17, 19). Den oerhörda verkligheten, mina kära bröder och systrar, är att ni bestämmer över hur nära ni är Herren. Ni bestämmer hur tydliga och lättillgängliga den Helige Andens maningar kommer att vara. Ni bestämmer genom era handlingar, genom er attityd, genom de val ni gör, genom det ni ser på och har på er och lyssnar på och läser, och genom hur konsekvent och

uppriktigt ni inbjuder Anden in i ert liv.

Begrunda ett ögonblick vidden av denna välsignelse och dess inverkan! Ni har fått en gåva som när ni använder er av och respekterar den ger er svaren och lösningarna på alla de förvirrande, svåra frågor och problem som ni ställs inför i livet.

Jag kan bara föreställa mig några av de frågor som ni unga kvinnor ställer er just nu. Bör ni gifta er med den unge man ni nu har sällskap med eller inte? Bör ni ta er examen eller inte? Bör ni gå på mission eller inte? Vilket yrke bör ni ägna er åt? Varför anstränga er att lära er ett yrke, när allt ni egentligen önskat är att bli mamma?

Hur kommer ni under livets gång att påverkas av utmaningarna som oundvikligen kommer? Vet ni vart ni kan vända er för att få frid och tröst om ni kallas att begrava ett barn — som två av våra barn har fått göra — eller om ett barn hotar med att avvika från evangeliets stig? Hur vet ni vad ni ska göra när ni får ekonomiska

Varje syster som ingår
och håller heliga
förbund blir redskap
i Guds hand.

svårigheter? Vart vänder ni er för att få insikt och inspiration när ni kallas att leda i er församling eller stav? Ni unga män stöter på liknande frågeställningar.

Det finns bara en väg för er allesammans att tryggt och tillitsfullt övervinna de hinder och ta vara på de möjligheter som livet bjuder på. Lyssna först och främst på profeten och apostlarna! Studera principerna vi undervisar om. Ta sedan dessa principer inför Herren och fråga honom hur ni bör tillämpa dem i ert liv. Be honom påverka era tankar, styra era handlingar och leda era steg. "Rådför dig med Herren i allt vad du gör, så skall han leda dig till det

Eliza R Snow
sade att "varje
syster i denna
kyrka bör vara en
rättfärdighetens
predikant".

som är gott" (Alma 37:37). Han kommer att meddela sig med dig genom den Helige Andens kraft och närvaro.

LYSSNA TILL ANDLIGA MANINGAR

Det finns mycket vi kan göra som storligen ökar vår förmåga att förstå den Helige Andens maningar och därigenom höra Guds röst.

För det första: fasta och be. När Mosiahs söner mötte Alma den yngre, gladdes de över sin återförening. De sade att det var för att de "hängivit sig åt bön och fasta" som de fått profetians och uppenbarelsens ande, "och när de undervisade, gjorde de det med Guds makt och myndighet" (Alma 17:3).

För det andra: fördjupa er i skrifterna. Kristi ord "skola tillkännagiva för eder allt vad I skolen göra" (2 Nephi 32:3). Skrifterna är en kanal till personlig uppenbarelse. Ni unga vuxna, ni tillhör en generation som är mycket mer bevandrad i de heliga skrifterna än vi var i er ålder. Ni har fått lära er att läsa och studera skrifterna. Jag uppmanar er att intensifiera era studier av dem. Jag lovar att er förmåga att höra Herrens röst som den meddelas genom den Helige Anden kommer att öka och förbättras.

För det tredje: bered er för att tillbringa tid i Herrens hus. När rätta tiden kommer för oss att besöka templet, lämnar vi templet "beväpnade med ... kraft" (L&F 109:22) och med löftet att när vi tillväxer i vår kunskap om Herren, mottar vi "den Helige Andens fullhet" (se L&F 109:15). Templet är en plats för personlig uppenbarelse. Om ni mottagit er begåvning, besök då templet regelbundet. Om ni inte mottagit den, förbered er då så att ni kan komma in i templet, för innanför templets dörrar finns den kraft som kommer att befästa er mot livets skiftande motgångar.

För det fjärde: lyssna till era föräldrars och er makes råd. De är kloka och erfarna. Berätta för dem vad som oroar er. Be er far om välsignelser.

Om han av någon anledning inte är värdig eller kan göra det, gå då till er biskop eller er stavspremier. De älskar er och kommer att se det som en förmån att få välsigna ert liv. Om ni inte redan fått det, så bör ni också få er patriarkaliska välsignelse.

Det femte är lydnad och omvändelse.

Det finns vissa saker som ni helt enkelt inte kan göra om ni vill ha den Helige Anden hos er. Det går inte att lyssna på oanständiga sångtexter, titta på filmer som är fyllda av sexuella antydningar, experimentera med pornografi på Internet (eller någon annanstans heller, för den delen), missbruka Herrens namn, bära avslöjande kläder, kompromissa med kyskhetslagen i någon grad, eller ignorera normerna för sann manlighet och kvinnlighet, och samtidigt förvänta sig att den Helige Anden ska bli kvar hos er. Alla som har del i något sådant bör inte bli förvånade om det åtföljs av en känsla av ensamhet, missmod och ovärdighet. Välj inte att leva utan Herrens Ande att leda, beskydda, mana, varna och fylla er med frid. Omvänd er om ni behöver det, så att ni kan njuta av Andens sällskap.

Kvinnor och män som kan höra Herrens röst, och som reagerar på dessa maningar, blir ovärderliga redskap i hans händer. Jag glömmer aldrig något som hände mig efter en stavskonferens. Jag blev ombedd att vara med om att ge en välsignelse till en ung kvinna som led av cancer. Familjen var omvänd till kyrkan och de hade funnit frid genom Andens maningar. Innan vi gav välsignelsen sade denna kära syster till mig: "Äldste Ballard, jag är inte rädd för att dö, men jag skulle gärna vilja leva här tillsammans med min familj. Jag är redo att acceptera min himmelske Faders vilja. Var snäll och välsigna mig så att jag kan känna frid och veta att han kommer att vara med mig." Vilken tro, vilken insikt och vilket mod Anden hade välsignat henne med! Några månader

senare underrättade familjen mig om att vår himmelske Fader hade kallat hem henne. Hon dog i frid, och familjen levde i frid tack vare att de var förtrogna med Anden. Ett av de ljuvligaste budskap som Anden vidarebefordrar är vad Herren känner för oss. Och denna försäkran kommer att stärka er på ett sätt som nästan ingenting annat kan.

Till sist vill jag åter rikta mig till er kära systrar, ni som har en sådan genomgripande, medfödd förmåga att höra den gode Herdens röst. Ni behöver aldrig mer fundera över om ni har något värde i Herrens ögon och för bröderna i kyrkans presiderande råd. Vi älskar er. Vi månar om er. Vi respekterar er. Tvivla aldrig på att ert inflytande är absolut livsviktigt för att familjen ska kunna bevaras och för kyrkans tillväxt och andliga livskraft. Denna kyrka kan inte uppnå sin förutordinerade bestämmelse utan er. Vi män kan

helt enkelt inte vårda så som ni vårdar. De flesta av oss har inte den känsligheten — andligt och i andra avseenden — som ni genom er eviga natur har fått i arv. Ert inflytande på familjer och på barn, ungdomar och män är enastående. Ni är vårdare av naturen. Tack vare dessa ovanliga gåvor och talanger är ni livsviktiga för att vi ska kunna föra ut evangeliet till hela världen, för att visa att det ger glädje att leva så som profeterna har rått oss att göra.

Mer än någonsin behöver vi kvinnor med tro, dygd, visioner och kristlig kärlek, som det står i Hjälpföreningens tillkännagivande (se Mary Ellen Smoot, "Jubla och gläd er, ni Sions döttrar!", *Liahona*, jan 2000, s 112). Vi behöver kvinnor som kan höra och som hörsammar Herrens röst, kvinnor som till varje pris försvarar och beskyddar familjen. Vi behöver inte kvinnor som vill vara som män, låta som män, klä sig som män, köra som män kör eller uppträda

Innanför templets
dörrar finns den kraft
som kommer att
beväpna er inför livets
olika skeden.

som män gör. Vi behöver kvinnor som gläder sig åt sin kvinnlighet och som har fått en andlig bekräftelse på sin identitet, sitt värde och på sin eviga bestämmelse. Framför allt behöver vi kvinnor som står upp för sanning och rättfärdighet och som ständigt och jämt fördömer det onda. Kvinnor som helt enkelt säger: "Herre, här är jag, sänd mig."

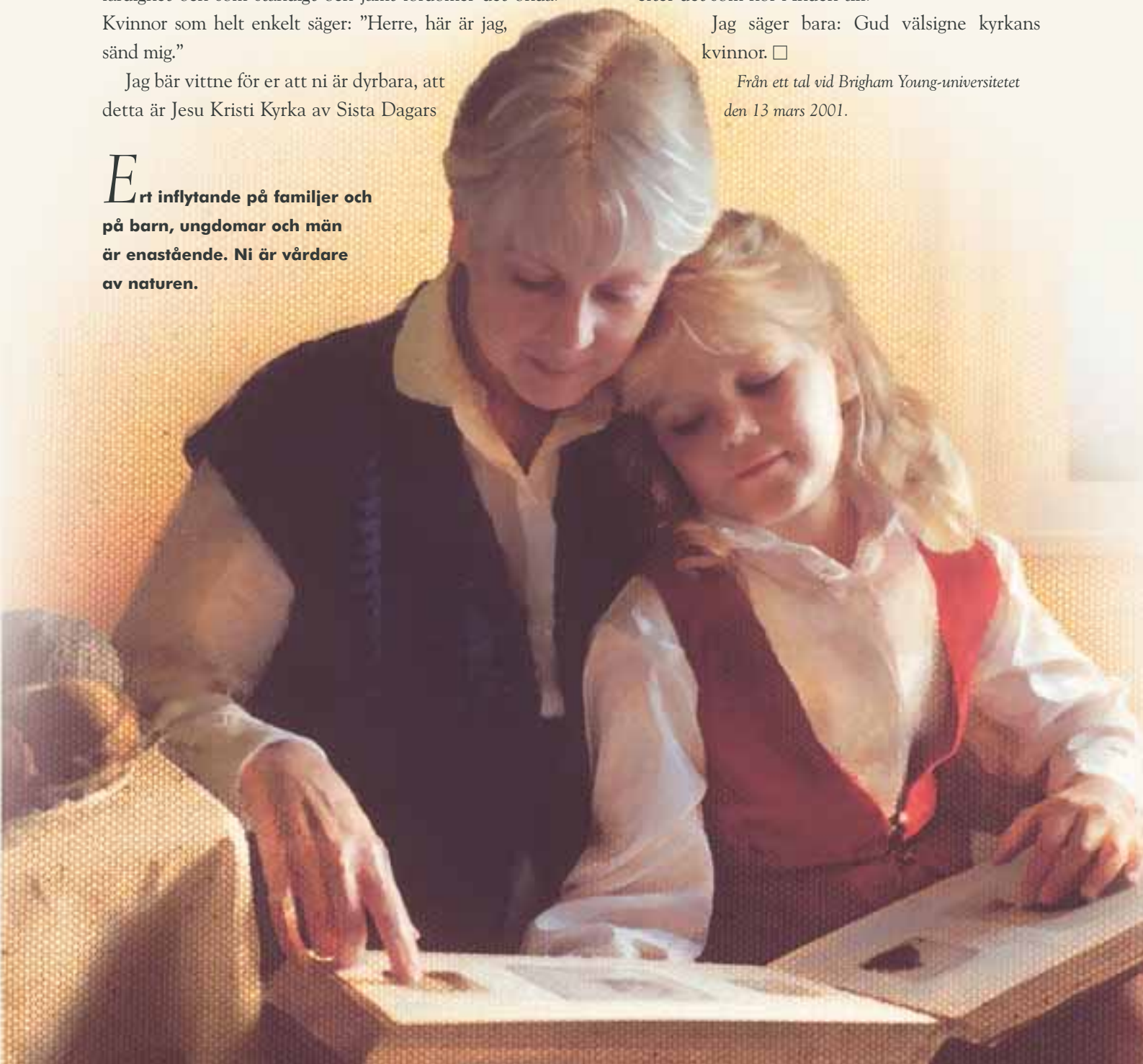
Jag bär vittne för er att ni är dyrbara, att detta är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars

Ert inflytande på familjer och på barn, ungdomar och män är enastående. Ni är vårdare av naturen.

Heliga. Guds rike ska rulla fram tills det uppfyller hela jorden. Ni behöver vara landmärken och baner för hela världen. Ni behöver visa världens kvinnor och män att kvinnor har en naturlig vilja att göra gott och att söka efter det som hör Anden till.

Jag säger bara: Gud välsigne kyrkans kvinnor. □

*Från ett tal vid Brigham Young-universitetet
den 13 mars 2001.*

Det vittnesbörd som jag har givit är sant

Lucy Mack Smith (1775–1856)

JOSEPH GAV OSS UNDERVISNING

Omkring fyra år efter den första synen visade sig ängeln Moroni vid flera tillfällen för unge Joseph. Han berättade för honom om boken som var skriven på guldplåtar, och förberedde Joseph för det arbete som väntade honom. Lucy Mack Smith berättar hur hennes 18-årige son, profeten, delade med sig till familjen av de underbara nyheterna om Mormons bok och återställelsen.

Vid solnedgången ... var vi alla samlade, och Joseph började berätta för oss om de stora och underbara ting som Gud uppenbarat för honom ...

Han fortsatte att ge oss ... närmare detaljer om det verk han var utnämnd att utföra, och vi lyssnade med glädje ...

Därefter fortsatte Joseph att få undervisning från Herren, och vi fortsatte att samla barnen omkring oss varje kväll för att höra honom berätta om det som hänt. Jag tror att vår familj på den tiden utgjorde den mest säregna anblick bland alla familjer på jordens yta. Vi satt alla i en rund ring — far, mor, söner och döttrar — och ägnade den största uppmärksamhet åt en pojke, 18 år gammal, som aldrig någonsin hade läst Bibeln från pärm till pärm. Joseph tycktes mycket mindre benägen att läsa böcker än de andra barnen, i stället ägnade han sig mer åt meditation och djupa studier.

Vi var nu övertygade om att Gud snart tänkte uppenbara något som vi skulle kunna ta fasta på, och som skulle ge oss mer kunskap om frälsningsplanen och den mänskliga familjens återlösning. Detta gav oss stor glädje.

Den ljuvaste harmoni och lycka fyllde vårt hem, och frid rådde i vår krets.

Under våra kvällssamtal kunde det hända att Joseph gav de mest underhållande skildringar man kan tänka sig. Han kunde beskriva de forna invånarna på denna kontinent, deras klädsel, färdssätt och djuren de red på; deras städer, deras byggnader och andra detaljer; deras sätt att kriga och även deras andliga liv. Han gjorde detta till synes så obehindrat som om han hade tillbringat hela sitt liv ibland dem.

Lucy Mack Smith bar sitt brinnande vittnesbörd utifrån sitt unika perspektiv som mor till profeten Joseph Smith och som direkt vittne till återställelsen.

EN MORS VITTNESBÖRD

När Lucy Mack Smith skrev om den chockartade upplevelsen då hon såg sina söner Joseph och Hyrum mördas, bar hon ett brinnande och kraftfullt vittnesbörd om Josefs profetiska mission.

Efter att [Josefs och Hyrums kroppar] hade tvättats och klänts i begravningskläder, fick vi se dem. Jag hade länge samlat krafter och förberett mig allt jag kunde, och bitt till Gud att stärka mig, men då jag kom in i rummet ... blev det för mycket. Jag sjönk ihop och ropade förtvivlat till Herren: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit denna familj!" En röst svarade: "Jag har tagit dem till mig, så att de skall få vila." ...

När jag såg deras fridfulla, leende ansikten, var det nästan som om jag hörde dem säga: "Mor, gråt inte över oss, vi har övervunnit världen genom kärlek. Vi förde evangeliet till dem, så att deras själar skulle kunna frälsas. De dräpte oss för vårt vittnesbörds skull, och försatte oss därmed utom räckhåll för deras makt. Deras övertag varar ett ögonblick, vår seger är evig." ...

Detta vill jag ha sagt, att det vittnesbörd jag har lämnat är sant, och det kommer att bestå för evigt. Jag kommer på Gud den Allsmäktiges dag, då jag skall få träffa mina söner, att ha samma vittnesbörd om honom som jag har vittnat om inför änglar och fullkomliggjorda rättfärdigas andar, inför ärkeänglar och serafer, keruber och gudar, då den orättfärdiga människans

kortvariga myndighet kommer att krympa till ingenting inför honom som är herrarnas Herre och gudarnas Gud, och då de rättfärdigas rättfärdighet skall upphöja dem på den vågskål vari Gud väger varje människohjärtas önskningar. □

Från History of Joseph Smith, redigerad av Preston Nibley (1958), s 82–83, 324–328.

Betala tionde

Jennifer M Severino

Jag trodde på profeten Malakis ord när han sade att Herren skulle låta välsignelser strömma ut över dem som betalar tionde (se Mal 3:10). Det hade jag inte svårt att förstå. Men när det handlade om att verkligen betala tiondet, då tog det emot.

Den dag jag fick lön brukade jag lägga undan pengar till tionde. Löneutbetalningen kom emellertid ofta mitt i veckan, och när jag senare behövde pengar så "lånade" jag pengar från mitt tionde. Jag sade till mig själv att jag skulle betala tillbaka pengarna och ge mitt tionde till biskopen på söndagen, men vanligtvis lyckades jag inte betala tillbaka dem. Min tanke var då att betala det tionde jag var skyldig från min nästa lön. Jag försökte göra det, men då blev det väldigt lite kvar av lönen! Detta pågick under det första året jag hade egen inkomst.

En dag kom jag till en insikt. En försäljare kom hem till oss. Han förklarade att jag kunde köpa en apparat på avbetalning — få apparaten nu och betala för den senare. Medan han talade slog det mig en tanke: "Ger Herren välsignelser på samma sätt?"

Nästa dag i institutklassen fick jag genom det allra första skriftställe vi behandlade svaret på min fråga: "Jag, Herren, är bunden, när I gören vad jag säger, men när I icke gören vad jag säger, haven I intet löfte" (L&F 82:10).

Varje befallning ger välsignelser — och alltid i rikt mått. Men vi måste hålla budet, inte bara ha för avsikt att göra det. Den kvällen bad jag om förlåtelse för att jag hade betalat mitt tionde på ett så lättjefullt sätt.

Efter att ha träffat en försäljare som sade att jag kunde köpa nu och betala senare, ställde jag mig frågan om Herren verkar på samma sätt.

Nu när jag trofast betalar mitt tionde, har jag funnit att jag lever lyckligare på 90 procent av min inkomst *med* Herrens välsignelser än jag levde på 100 procent av min inkomst *utan* dem. □

Jennifer M Severino är medlem i Bacolods första församling, Bacolods stav, Filippinerna.

Visste du det här?

EN DAG ATT MINNAS

Den 23 december 1905, hundra år efter det att profeten Joseph Smith föddes, invigde kyrkan ett minnesmärke vid hans födelseplats i Sharon, Vermont. Allt som var kvar av familjen Smiths hem 1905 var en spiselhäll och en förfallen grund. Kyrkan uppförde som minnesmärke en kopia av huset runt spiselhällen. Ett stort monument, som med stora

Var och en av oss är en värds-
husvärd, som avgör om det
finns plats för Jesus!" — Äldste
Neal A Maxwell i de tolv apost-
larnas kvorum ("Avgör detta i ert
eget hjärta", *Liahona*, jan 1993,
s 65).

svårigheter transporterades till platsen, uppfördes också.

Monumentet, en obelisk i granit från Vermont, var den högsta obelisk i polerad granit i Amerika vid den tiden. Den står där än i dag, 38,5 fot (11 meter) hög — en fot för varje år av profetens liv.

Vid invigningen av monumentet gav kyrkans president Joseph F Smith (1838–1918), en brorson till

profeten Joseph, en välsignelse: "Frid vare med er och med denna plats, med detta monument och med alla som kommer med en känsla av respekt till denna plats. Och må detta monument ha en inverkan på dem som kommer hit utan denna känsla av respekt, så att deras hjärtan uppmjukas, deras ögon öppnas, så att de allvarligt börjar fundera över livets stora problem och den återlösning som öppnats för världen genom profeten Joseph Smiths medverkan" (Protokoll från invigningen av Joseph Smiths minnesmonument [släkt- och kyrkohistoriska avdelningens arkiv, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga], s 26).

FELIZ NAVIDAD

Seminarieeleverna i Juárez Academy i Chihuahua, Mexico, gjorde upp planer om att vid jultiden hjälpa missionärerna i området att sprida evangeliet. Var och en av de 350 eleverna bidrog med en vackert inslagen Mormons bok som missionärerna skulle ge till undersökare i Colonia Juárez och Colonia Dubláns stavar.

FOTO AV MONUMENTET, WELDEN C ANDERSEN; DETALI FRÅN
INGEN PLATS PÅ HÄRBÄRGET, AV ROBERT T BARRETT;
DEN FÖRSTA SYNEN, AV TED HENNINGER

RÅD TILL LEDARE

Att bära sitt vittnesbörd för kvorumet eller klassmedlemmarna är ett bra sätt att välsigna deras liv och att stärka både deras vittnesbörd och ditt eget. Att vara en ledare innebär mycket mer än att organisera och delegera. Det innebär också att vara ett exempel på trofasthet och lydnad. □

Så kan man använda *Liahona* december 2002

FÖRSLAG TILL HEMAFTNAR

■ "Ett vittnesbörd om Guds Son", sidan 2: Läs delar av president Gordon B Hinckleys vittnesbörd om Frälsaren och bär ditt eget vittnesbörd. Uppmuntra sedan andra i familjen att bära vittne.

■ "Det vittnesbörd som jag har givit är sant", sidan 44: Joseph Smith föddes den 23 december 1805. Håll en lektion som handlar om hans liv. Läs sedan Lucy Mack Smiths vittnesbörd om sin sons profetiska kallelse, och bär ditt eget vittnesbörd om profeten Joseph Smith.

■ "Betala tionde", sidan 46: Be familjen att göra en förteckning över vad kyrkan använder vårt tionde till. Förklara att världen och allting på den är Herrens, och att han skulle kunna ta hand om de ekonomiska behoven i hans kyrka på andra sätt. Fråga vad vi vinner på att lyda Herrens befallning att betala tionde.

ÄMNET I DETTA NUMMER

· LS = <i>Lilla Stjärnan</i>	
· Berättelser ur	
· Nya testamentet	LS9
· Besöksundervisning	33
· Den Helige Anden	26, 34
· Död	16
· Familjens hemafton	48
· Försoning	2, 16
· Hemundervisning	5
· Hopp	16
· Jesus Kristus	2, 6, 10, 16
· LS2, LS4, LS9, LS12, LS16	
· Jul	2, 25, 26, 32, LS2, LS4, LS6, LS16
· Julklappar	25, 32, LS2
· Konst	10
· Kristi andra ankomst	LS9, LS12
· Kvinnor	34
· Kyrkans historia	44, 47, LS6
· Kärlek	26, LS2
· Ledarskap	47, 48
· Lydnad	22
· Missionsarbete	26, 32
· Musik	20, 32, LS6
· Normer	22
· Offer	LS14
· Omvändelse	26, LS14
· Primär	LS12
· Profeter	6, 34
· Rättfärdighet	34
· Smith, Joseph	44, 47, LS6
· Sällskap	22
· Tempel och tempeltjänst	20, 33, LS12, LS14
· Tionde	46
· Tjänande	25, 26, 32
· Tro	2, 446
· Undervisning	48
· Uppståndelse	2
· Vittnesbörd	2, 6, 10, 44
· Återställelse	44

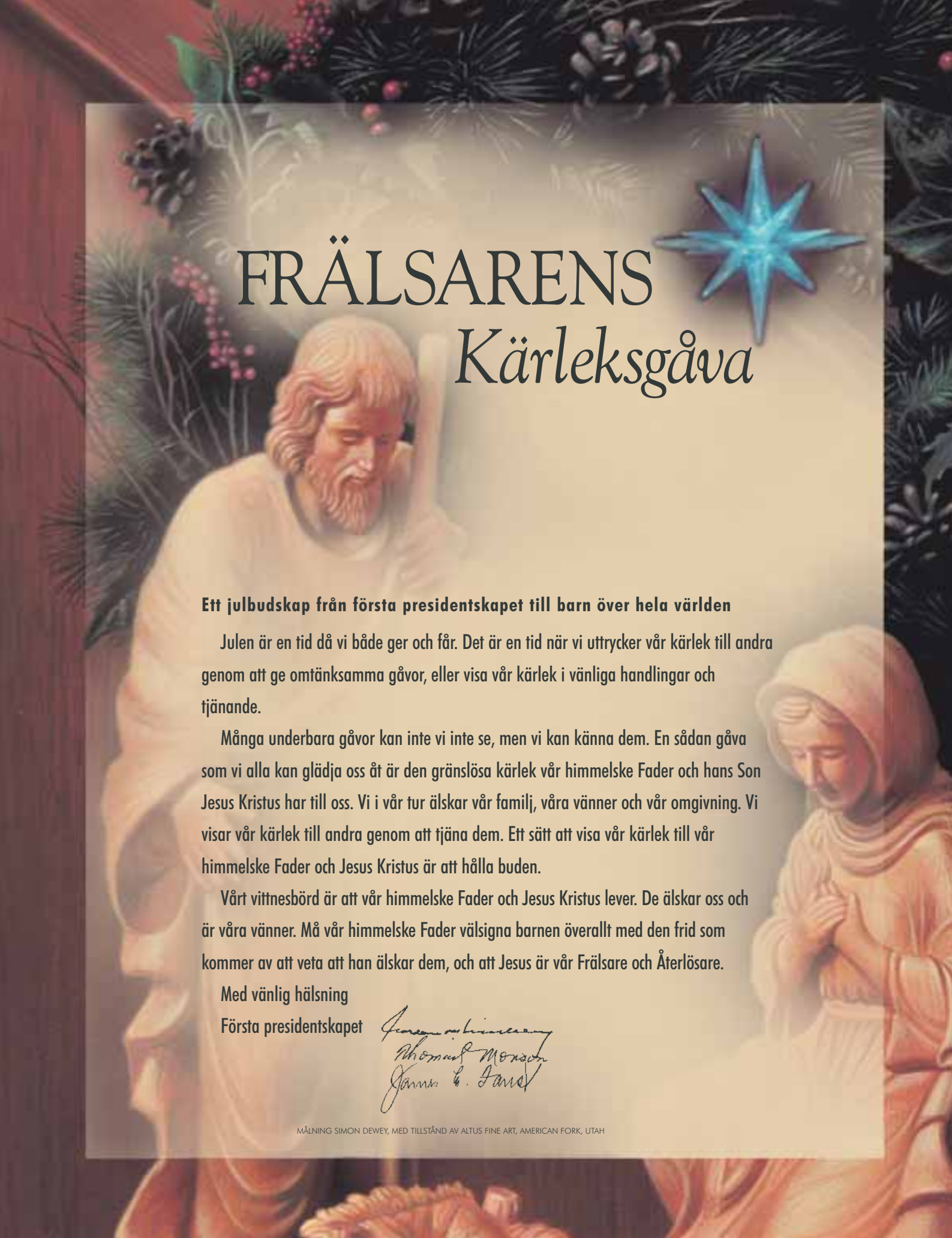
ÖNSKEMÅL OM ARTIKLAR

Skicka gärna in berättelser om barn som försöker följa Frälsarens lärdomar till Trying to Be like Jesus, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; eller skicka e-post till cur-liahona-imag@ldschurch.org. Var god uppge barnets fullständiga namn, ålder, adress samt församling och stav (eller gren och distrikt). Bifoga ett foto av barnet och om möjligt av andra som nämns i artikeln.

Lilla Stjärnan

FÖR BARNEN I JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA ■ DECEMBER 2002

FRÄLSARENS *Kärleksgåva*

Ett julbudskap från första presidentskapet till barn över hela världen

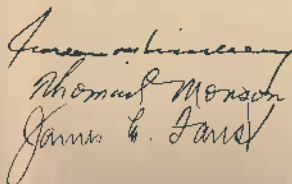
Julen är en tid då vi både ger och får. Det är en tid när vi uttrycker vår kärlek till andra genom att ge omtänksamma gåvor, eller visa vår kärlek i vänliga handlingar och tjänande.

Många underbara gåvor kan inte vi inte se, men vi kan känna dem. En sådan gåva som vi alla kan glädja oss åt är den gränslösa kärlek vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus har till oss. Vi i vår tur älskar vår familj, våra vänner och vår omgivning. Vi visar vår kärlek till andra genom att tjäna dem. Ett sätt att visa vår kärlek till vår himmelske Fader och Jesus Kristus är att hålla buden.

Vårt vittnesbörd är att vår himmelske Fader och Jesus Kristus lever. De älskar oss och är våra vänner. Må vår himmelske Fader välsigna barnen överallt med den frid som kommer av att veta att han älskar dem, och att Jesus är vår Frälsare och Återlösare.

Med vänlig hälsning

Första presidentskapet

Joseph and Emma Smith
Thomas Monson
James E. Faust

"Jag är världens ljus"

Kimberly Webb och Christine Rappleye
ILLUSTRATION THOMAS S CHILD

Jesus Kristus har många namn och titlar. En av titlarna är "världens ljus". Han sade: "Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus" (Johannes 8:12).

Vid jultiden firar vi hans födelse. Tindrande julljus symboliserar det ljus han ger oss. Och en stjärna överst i granen påminner oss om stjärnan som visade sig på himlen. Innan elektriskt ljus uppfanns, pryddes en del människor sin julgran med stearinljus som en påminnelse om Frälsaren. När du räknar dagarna som är kvar till jul, kom då ihåg det ljus han ger dig i ditt liv.

Instruktioner: Ta ut dessa två sidor ur tidningen och klistra upp dem på kartong. Klipp ut ljusen och stjärnan på sidan 16 och lägg dem i ett kuvert. Några av Jesu Kristi namn står på ljusen och stjärnan. Läs med början den 1 december det skriftställe som hör till varje dag. Hitta sedan ljuset som har det namn som nämns i skriftstället och klistra fast det. På julaf-tonen läser du skriftställe hänvisningen för den dagen och klistrar fast stjärnan överst i granen. □

"Jag är världens ljus"

24 december
Johannes 8:12

23 december
Läran och
förbunden 93:21

22 december
Apostlagärningarna
10:38, 42

21 december
Matteus 9:6

1 december
Första
Timoteusbrevet 2:5

2 december
Andra Nephi 9:5

3 december
Johannes 10:14-15, 17

4 december
Apostlagämingarna 10:38

5 december
Johannes 1:1-3

6 december
Andra Nephi 10:7, 14

7 december
Läran och
förbunden 110:2-3

8 december
Johannes 6:35

9 december
Malakti 3:1

10 december
Andra Nephi 25:29

11 december
Läran och
förbunden 29:5

12 december
Efeserbrevet 2:19-20

13 december
Johannes 1:29

14 december
Johannes 14:18,
21, 23

15 december
Läran och
förbunden 31:13

16 december
Johannes 3:16

20 december
Läran och
förbunden 43:34

19 december
Johannes 13:15

18 december
Johannes
Uppenbarelse 22:21

17 december
Andra Nephi 25:19

EN SÅNG FÖR EN PROFET

Lori Mortensen

Baserad på en verklig händelse

Tioåriga Olivia* vände sig och lade sig på sidan och försökte somna om, fastän hon visste att det var omöjligt. Det var ju ändå jul — julen 1843. "Nåja, nästan jul", tänkte Olivia och räknade slagen när mammas klocka slog tolv.

Förra julen hade hon bott långt borta i Leek i England. Då hade morfar lyssnat på missionärerna från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. "De här männen talar sanning", hade han sagt. Tre månader senare döptes Olivia och hela hennes familj, tillsammans med morfar och mormor, Richard och Lettice Rushton.

Beslutet att lämna England för att sluta sig till de heliga i Amerika hade varit mycket svårt att fatta. Skulle morfar kunna sälja sitt företag som handlade med sidentyger? Vad slags arbete skulle pappa kunna hitta i Amerika? Skulle lille James bli sjuk och dö, på samma sätt som mammas andra baby dog? Och hur skulle det gå för mormor? Eftersom hon var blind skulle det vara svårt för henne att lämna hemmet och åka till ett okänt land. Efter att ha bätt många böner och frågat Herren, visste pappa att de behövde följa profeten Joseph Smiths råd och sluta sig till de heliga i Sion.

Och nu var det jul igen, och julen i Nauvoo var mycket annorlunda jularna där hemma. För det första hade morfar dött, och Olivia saknade honom fruktansvärt. För det andra brände man inga julkubbar här i Nauvoo, och man gick inte runt och sjöng julsånger. Inte heller gav man varandra julkappar som man gjorde hemma i England. Faktum är att många människor i Nauvoo inte alls firade den dagen. Mamma sade att det berodde

på religiösa seder som många hade haft innan de blev medlemmar i kyrkan. Men det tyckte inte Olivia var någon giltig anledning. "Om vi bara kunde fira jul som vi gjorde i England!" tänkte hon med en suck.

Just då hörde hon dämpade röster vid ytterdörren. Olivia gled ur sängen och gick på tå över det kalla golvet. "Mamma?"

Hennes mamma och pappa hade byttat på sig i varma rockar och mössor!

"Vart ska du gå, mamma?"

"Vad gör du uppe, Olivia?" viskade mamma. "Du borde ligga i sängen."

"Jag kunde inte sova — och så hörde jag er."

"Gå och lägg dig igen, är du snäll", sade mamma. "Mormor har bätt oss att gå ut och sjunga med henne."

"Sjunga — nu? Får jag följa med?"

"Det är kallt ute", sade pappa.

"Det gör inget", sade Olivia. "Snälla, får jag följa med?"

Mamma och pappa gav varandra en hastig blick. "Ja, det får du väl", sade pappa, "men du måste klä på dig snabbt. Vi vill inte komma för sent."

Olivia tog på sina varmaste kläder och följde sedan med sina föräldrar ut i det kalla mörkret. Kylan slog mot henne och andedräkten frös till små moln. "Vart ska vi gå?" frågade hon. "Ska vi sjunga en sång som jag kan?"

"Vänta får du se", sade mamma.

Just när hon undrade hur mycket längre hon skulle behöva gå, såg Olivia sina mostrar och morbröder, sin mormor och flera grannar som samlats utanför Mansion House vid hörnet av Main Street och Water Street.

Profetens hus! Oliva höll andan. "Ska vi sjunga för profeten?" undrade hon.

"Är ni beredda?" viskade mormor. "Nu sjunger vi som vi övat."

Under bråkdelen av en sekund undrade Olivia om hon gjort rätt i att följa med — hon hade inte övat något. Men efter att ha hört de första två tonerna visste Olivia att hon kunde sången. Det var en av sångerna i syster Emma Smiths psalmbok. Hon tog ett djupt andetag och sjöng tillsammans med de andra:

*Vakna upp, min själ! Med änglar sjung,
stäm upp högtidlig sång.
I kärlek, glädje, tacksamhet,
den stora, helga dag.*

(A Collection of Sacred Hymns for The Church of Jesus Christ of Latter Day Saints [1835], nr 77)

Snart tändes ljus och fönstren i Mansion House öppnades. Profeten Joseph Smith, hans familj och de som bodde hemma hos familjen Smith tittade ut.

"Vem är det som sjunger?" frågade någon.

"Vad vackert", viskade en annan.

"Finns det änglar där ute?"

Olivia var ingen ängel, men hon kände sig som en sådan när en våg av värme spred sig från fötterna till hjässan. "Vad glad profeten ser ut", tänkte hon.

När de sjungit färdigt tackade profeten dem för deras vackra serenad och välsignade dem i Herrens namn.

"God jul", ropade Olivia när hon och de andra sångarna gick därifrån. Med ens kände hon inte längre någon önskan att vara tillbaka i England. Hon visste att det var här hon hörde hemma tillsammans med sin familj, den återställda kyrkan och Herrens profet. Hon kunde faktiskt inte tänka sig en bättre plats att fira jul på. □

** Även om Olivia är uppdikad person, har det som återges i den här berättelsen verkligen ägt rum.*

MORMODERN SOM SJÖNG

Vi vet inte om några barn verkligen följde med när man sent på kvällen gick ut och sjöng. Men mormodern i berättelsen — Lettice Rushton — var en verklig person. Hon och några av hennes familj och grannar sjöng verkligen för profeten Joseph Smith denna juldagsmorgon 1843.

Lettice Rushton, som var mor till tio barn, fick grå starr och blev blind fem år innan hon döptes. Hon var en av de tusentals omvända i Storbritannien som lyssnade ivrigt på missionärerna och emigrerade med sina

familjer till Nauvoo, för att förena sig med de heliga.

Profeten Joseph Smith skrev i sin dagbok att klockan ett på juldagsmorgonen 1843 samlades Lettice Rushton, hennes familj och några grannar under hans fönster och började sjunga, "vilket fick min själ att genomströmmas av glädje". Sången rörde honom så att han "kände tacksamhet mot sin himmelske Fader för deras besök och välsignade dem i Herrens namn". (Se *History of the Church*, del 6, s 134.) □

KRISTI ANDRA ANKOMST

ILLUSTRATIONER PAUL MANN

Jesus talade med sina lärjungar på en plats som hette Oljeberget. Lärjungarna frågade honom när de orättfärdiga skulle förgöras, och när Kristus skulle komma tillbaka (Kristi andra ankomst).

Matteus 24:3; Joseph Smiths skrifter 1:4

Jesus sade att innan han kommer för andra gången, ska det komma falska profeter som säger att de är Kristus och många människor kommer att följa dem. Men, sade han, om lärjungarna gör som han sagt, kommer de inte att vilseledas av falska profeter utan bli räddade.

Matteus 24:4–5, 24–27; Markus 13:21–22; Joseph Smiths skrifter 1:21–22, 37

Han sade också att det innan han kommer tillbaka ska bli krig, hungersnöd, epidemier och jordbävningar på många håll. Kärleken mellan människor ska kallna, ondskan ska flöda över och fruktansvärda sjukdomar ska drabba många människor.

Läran och förbunden 45:20–23, 31–32; Joseph Smiths skrifter 1:23

Evangeliet ska predikas för hela världen, men många människor kommer inte att lyssna till Herrens ord.

Joseph Smiths skrifter 1:31

Solen ska förmörkas, månen inte ge något sken och stjärnorna ska falla från himlen.

*Matteus 24:29; Markus 13:24–25;
Joseph Smiths skrifter 1:33*

När han kommer igen ska de rättfärdiga se honom komma ner från skyn med makt och stor härlighet.

Matteus 24:30–31; Markus 13:26–27; Joseph Smiths skrifter 1:36–37

Vi kan förbereda oss för Kristi andra ankomst genom att göra det som är rätt. Vi kommer att veta att hans ankomst är nära när vi ser tecknen han har lovat oss. Ingen vet exakt när han kommer, men om vi är beredda får vi vara med då.

Matteus 24:44; Lukas 21:36; Joseph Smiths skrifter 1:39–40

FRIDSFURSTEN

Vicki F Matsumori

”Om du är trofast, se, då är jag med dig, till dess jag kommer. Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Jag kommer snart” (L&F 34:11–12).

I december firar vi Jesu Kristi födelse. Vi sjunger och tänker på den fridfulla natt när han låg i en enkel krubba. En dag kommer han tillbaka — och den här gången kommer han i stor härlighet. Profeterna säger oss att han ska ”regera på jorden över sitt folk” (L&F 76:63).

Ingen vet exakt när han kommer tillbaka. Men Herren berättar följande om sin andra ankomst: ”Jag skall med hast komma till mitt tempel” (L&F 36:8). Han kan visa sig på andra platser också, men han kommer säkert att komma till templet för det är hans hus.

Vi kan läsa om dem som var tillsammans med Jesus i templet i forna tider. Simeon och Hanna såg honom i templet när han bars fram där som liten. De hade hoppats och väntat på att få se Messias, eller Frälsaren. (Se Luk 2:25–38). Och när Jesus var 12 år gammal förvånade han de lärda männen i templet med sin kunskap och sitt förstånd. De lärda kände till lagen och buden, ändå blev de undervisade av pojken Jesus. (Se Luk 2:41–47.)

Rättfärdiga nephiter såg den uppståndne Frälsaren när han visade sig vid templet i landet Ymnighet. Jesus Kristus välsignade dem och bad för dem, och de fylldes av glädje och frid. (Se 3 Nephi 10:12; 17:5–17.)

Jesu Kristus är Messias. Om vi tror på honom, omvänder oss och håller hans bud, kommer vi en dag att vara i hans närhet. Vi kommer att vara det slags

människor som är vid templet när han kommer i härlighet.

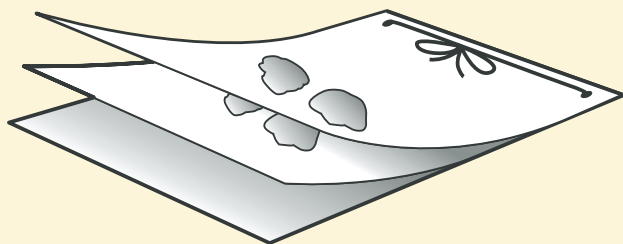
Den här julen kan vi minnas barnet i krubban. Vi kan också tänka på den uppståndne Frälsaren, som en dag kommer till sitt tempel.

Förslag till samlingsstunden

1. Skriv följande skriftställen på separata lappar: Lukas 2:4–21; Lukas 2:22–39; Lukas 2:40–52. Dela in barnen i tre grupper och låt varje grupp öva sig i att återge berättelsen i sitt skriftställe. Låt också varje grupp rita människorna, byggnaderna och landskapet som beskrivs i berättelsen. Låt grupperna turas om att presentera sitt skriftställe. Medan ett av barnen läser verserna, låter du de andra i gruppen visa upp sina teckningar. Samtala om hur människorna i skriftstället var redo att vara tillsammans med Frälsaren. Sjung lämpliga sånger eller psalmer.

2. Visa en bild av den uppståndne Frälsaren. Förklara att han ska komma till sitt tempel när han återvänder till jorden. Sjung en sång eller en psalm om Frälsaren eller om Kristi andra ankomst. Diskutera och skriv upp på tavlan olika sätt på vilka barnen kan göra sig värdiga att vara i Frälsarens närhet när han kommer tillbaka.

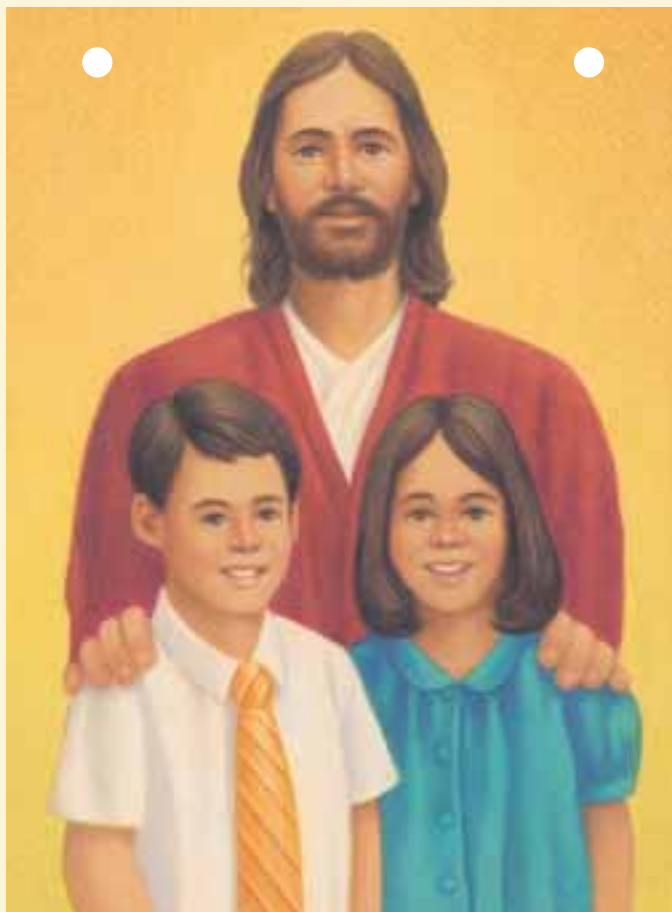
3. Inbjud fyra vuxna, klädda i enkla dräkter, att berätta om Frälsarens födelse och besök i templet. (Se Luk 2:4–21; 22–39; 40–52; 3 Nephi 10:12; 17:5–17.) De kan föreställa dem som vittnade om händelsen eller hörde talas om den. Låt varje person återge sin berättelse på olika ställen i rummet. Dela upp barnen i grupper och låt dem rotera, så att de får höra alla fyra berättelserna. Låt barnen rita en av berättelserna, så att de kan ta teckningen med sig hem och visa och berätta för sin familj. □

ILLUSTRATION

Instruktioner

Montera denna sida på tjockt papper. Klipp ut de tre bilderna och figurerna längs de prickade linjerna. Slå hål på markerade ställen. Gör en bok genom att placera sidorna i ordning med första sidan överst och fästa ihop sidorna med ett snöre eller garn (se bild). Använd boken för att berätta om när Jesus besökte tempen i Jerusalem och i landet Bountiful i forntida Amerika. Tala om den tid då Jesus en dag ska återvända till jorden.

Äldste Adhemar Damiani

i de sjuttios kvorum

Intervjuad av Jan Pinborough

Jag föddes i den stora staden São Paulo i Brasilien 1939. Andra världskriget började det året. På grund av kriget fick min familj utstå många svårigheter. Det var ont om mat, och vi hade mycket litet pengar. På den tiden var livet inte lika lätt och bekvämt som det är i dag för många människor. Vi hade inga teveapparater, inga dammsugare och inga datorer. Vi lagade mat på en spis som vi fick elda i.

Mina fyra bröder och jag älskade att spela fotboll i trädgården. Vi hade inga pengar till någon boll, så vår mor gjorde en boll av gamla tygbitar. Två fruktträd i trädgården fungerade som mål.

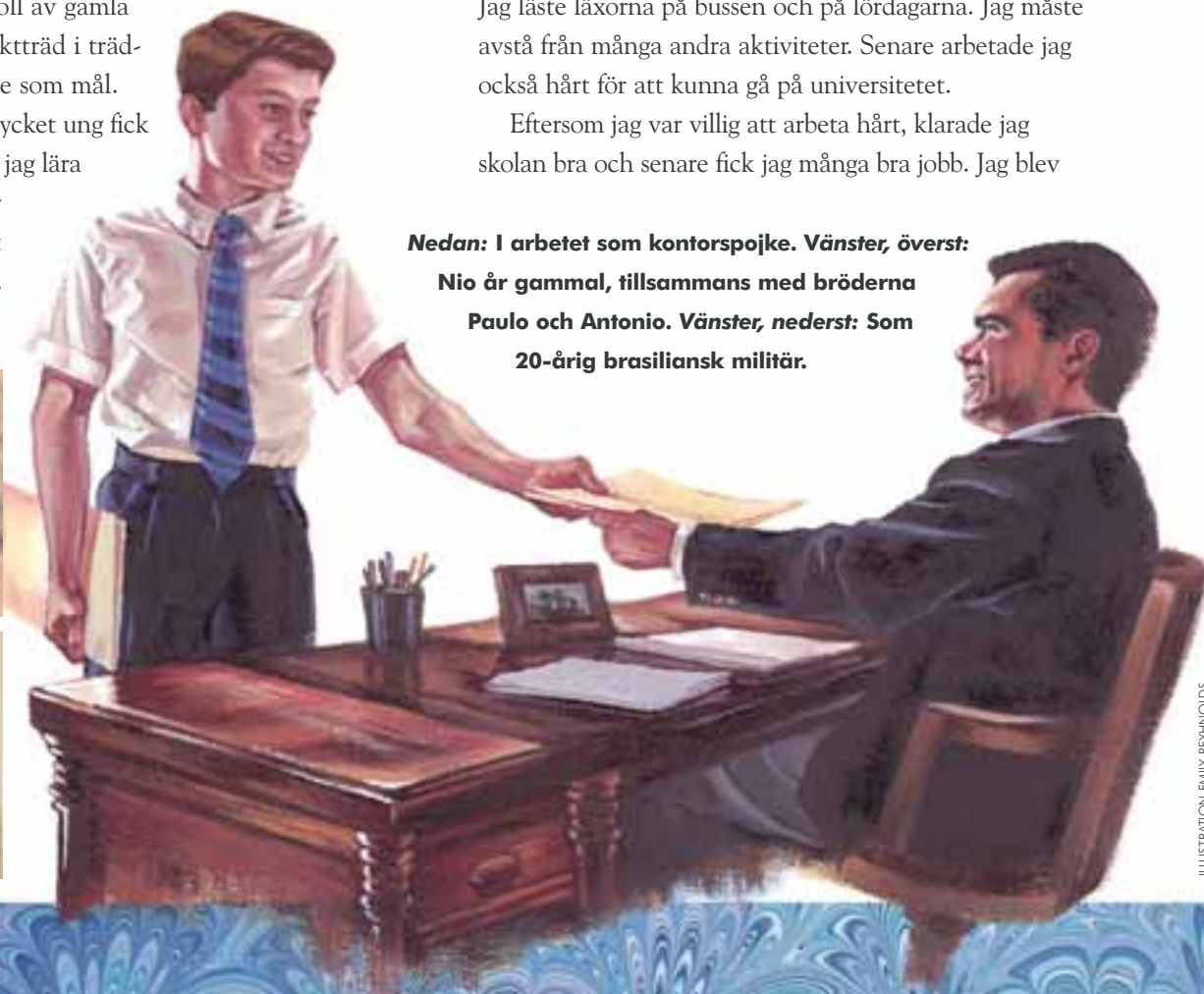
När jag var mycket ung fick mina bröder och jag lära oss att hjälpa vår mamma med allt arbete i hemmet. Våra föräldrar

lärde oss att varje form av arbete är värdefullt. De sade att vi alltid skulle utföra vårt arbete väl och med glatt hjärta.

För att kunna betala för mina studier och hjälpa min far att försörja familjen, tog jag två deltidjobb när jag var 14 år gammal. För att komma i tid till morgonens arbete, gick jag på bussen klockan halv sju. På morgnarna arbetade jag som kontorspojke, sprang ärenden upp och nerför trapporna till kontoren i ett 15-våningshus. På eftermiddagarna delade jag ut varor över hela stan. Så snart som mitt eftermiddagsjobb var slut, gick jag raka vägen till skolan. Lektionerna pågick mellan klockan 19.00 och 23.00. Jag kom inte hem förrän runt midnatt. Jag läste läxorna på bussen och på lördagarna. Jag måste avstå från många andra aktiviteter. Senare arbetade jag också hårt för att kunna gå på universitetet.

Eftersom jag var villig att arbeta hårt, klarade jag skolan bra och senare fick jag många bra jobb. Jag blev

Nedan: I arbetet som kontorspojke. Vänster, överst: Nio år gammal, tillsammans med bröderna Paulo och Antonio. Vänster, nederst: Som 20-årig brasiliansk militär.

Längst till vänster: Templet i São Paulo i Brasilien där äldste Damiani verkade i många år. Vänster: Äldste Damiani tillsammans med sin hustru Walkyria.

chef för ett stort företag med verksamhet i hela Brasilien. Jag kunde göra detta tack vare de uppoffringar jag gjorde som pojke.

Vilka mål skulle du vilja uppnå? Om du arbetar hårt och gör uppoffringar kan du uppnå vad du än har som mål.

När jag var missionspresident lärde jag mig att de bästa missionärerna ofta var de som måste göra stora uppoffringar för att kunna gå på mission. Jag kände en ung missionär som tjänade ihop pengar till sin mission genom att dela ut tidningar. Medan han var på sin mission, gjorde hans yngre bröder också uppoffringar för hans skull. Utan att säga något till honom fortsatte de med tidningsutdelningen och sparade alla pengar de tjänade. När han kom hem, gav de honom pengarna så att han skulle kunna studera vid universitetet. Han är nu klar att ta sin examen.

När jag var 20 år döpte missionärerna min flickvän och hennes familj. Missionärerna undervisade mig också. När jag hade läst ut Mormons bok fick jag ett vittnesbörd och döptes. När jag var 23 år gifte jag mig med min flickvän, Walkyria. Flera år senare reste vi till templet i Los Angeles i Kalifornien för att beseglas till varandra. Vi hade inte råd att ta med oss våra barn, så de beseglades till oss när det första templet i Brasilien, templet i São Paulo, öppnades.

När det här templet byggdes fick medlemmar i kyrkan som bodde i närheten hjälpa till att bygga det. De blev ombedda att avsätta en dag i månaden till att arbeta på templet. En del riskerade ibland att förlora sitt jobb för att kunna ta en dag ledigt och arbeta på templet, men det var det värt! Många barn hjälpte också till att bygga templet.

Det är inte längre vanligt att kyrkans medlemmar blir ombedda att hjälpa till att bygga tempel. Men varje gång du betalar tionde hjälper du till att bygga tempel

över hela världen. Och tack vare dina uppoffringar kan människor i många länder komma till templet. Nu finns det fyra tempel i Brasilien!

I många år arbetade jag i templet i São Paulo. Jag såg många familjer komma dit för att bli beseglade. Många av dem var tvungna att göra stora uppoffringar för att kunna göra det. Jag minns en familj som hade rest i tre dagar för att komma till templet. De hade sex barn och endast ett av barnen hade ett par skor. Fadern kände sig generad över att några av barnen bara hade sandaler på sig. Men han visste att det var ännu viktigare att

Äldste och syster Damiani med sina två barn, barnens makar och fem barnbarn.

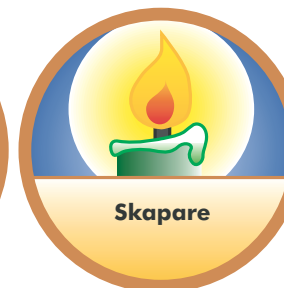
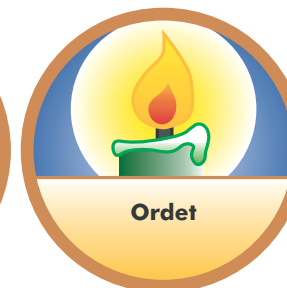
komma till templet än att ha skor. Det var underbart att se denna härliga familj beseglas till varandra i templet.

Du kan betyda mycket genom att göra uppoffringar. Du kan ge upp lite av din lediga tid för att hjälpa andra. Du kan arbeta hårt för att klara dig bra i skolan och nå dina mål. Du kan betala tionde för att hjälpa till att bygga tempel och betala fasteoffer så att fattiga människor får mat att äta. De uppoffringar du gör kommer att välsigna både dig och andra! □

”Jag är världens ljus” Urklippsbilder

Kimberly Webb och Christine Rappleye

För instruktioner, se sidan 4.

I lugn och ro, av Nancy Glazier

"Välsignad den dag när lammen med lejon i trygghet kan vistas i lugn och i ro, och Efraim bli krönt med en plats uti Sion, då Jesus skall komma och med honom bo!" ("Den himmelska elden", *Psalmer*, nr 2, tillagd vers.)

"Det hör till denna helg, då vi firar minnet av hans födelse, att vi minns Herren Jesus Kristus med vördnad och kärlek. Han har för oss gjort det som vi inte kunde göra för oss själva. Han förde mening till vårt dödliga tillstånd. Han har givit oss det eviga livets gåva." Se president Gordon B Hinckley, "Ett vittnesbörd om Guds Son", sidan 2.